

ประสบการณ์วิญญานและการอุทิศบุญของคนธรรมดา

๑. พิสูจน์วิญญาน

วิญญานหรือที่คนเราเรียกว่า ผี มีจริงหรือ เมื่ออายุ ๑๗ ปี มีอาคนหนึ่งที่ผมนับถือให้กุมารทองผมมาเลี้ยงไว้ ผมก็ไม่รู้ว่าในขวดนี้มีวิญญานกุมารทองอยู่จริงไหม พอดีรู้จักเพื่อนว่ามีลุงคนหนึ่งชื่อทองคำ ท่านตรวจสอบด้วยสมาธิได้ ผมจึงเอากุมารไปให้ท่านดู ท่านจับอยู่ครู่หนึ่ง แล้วบอกว่ามีกุมารอยู่จริง ผมก็รับฟังแต่ก็ไม่สามารถรู้ชัดแจ้งได้ พอดีลูกชายของลุงทองคำ เขามีสมาธิดีสามารถให้กุมารทองเข้าทรงได้ จึงลองให้เข้าทรงกุมารทองของผมดู ปรากฏว่าพอกุมารเข้าทรงร่าง ร่างกายเขาสั่นตลอดเวลา แต่สามารถพูดคุยกับผมเป็นเสียงเด็ก คุณกันเรื่องส่วนตัวของผม ที่ผู้ทรงอยู่เขาไม่รู้เรื่องด้วยได้จริง ความเชื่อเรื่องวิญญานก็มีมากขึ้น ภายหลังผมได้ทิ้งรักยม และกุมารมาอยู่ด้วยจำนวนมาก เวลากินข้าวต้องเรียกกินด้วยทุกครั้ง บางครั้งนอนพอใกล้จะหลับจิตตกกังวลค์ จะมีมือเล็กๆ มาจับขาหรือสะกิดเป็นประจำจนชิน ตอนนี้นั่นใจมากกว่าวิญญานมีจริง

ผมนำกุมารและรักยมจำนวนหนึ่งไปไว้ที่บ้านพ่อแม่ ที่สิงห์บุรีบอกท่านว่าเอามาช่วยเฝ้าบ้าน ท่านเองก็ฟังแต่ไม่เชื่อไม่สนใจ ตกกลางคืน กุมาร รักยมวิ่งเล่นกันในบ้าน ได้ยินเสียงแต่ไม่เห็นตัวพ่อแม่ผมนอนหลับจะมีเด็กๆ เข้ามานั่งทับอกกวนไม่ให้นอน ผลปรากฏว่าทั้งพ่อ แม่ เชื่อสนิทเลย และช่วยผมเลี้ยงเด็กๆ เหล่านี้ เพราะผมไม่ได้อยู่บ้านกับท่าน เวลามีคนมาเรียกหาพ่อแม่ผม ยามที่ไม่มีคนอยู่บ้าน จะมีเสียงคนในบ้านรับปากแทน ยามค่ำๆ คนแถวนั้นจะเห็นเด็กๆ วิ่งเล่นอยู่ในบ้านหลายคน ที่รู้เพราะเขามาบอกให้ฟัง เพราะสงสัยว่าเด็กๆ มาจากไหนกัน

วิญญาณเหล่านี้มาอยู่กับผม โดยผมเองรู้วิธีเลี้ยงเขาด้วยการเรียกกันด้วยกัน แต่พอมีความรู้เรื่องวิธีการให้บุญ ปัจจุบันเด็กๆ เหล่านี้ได้รับบุญตลอด และเขาเหล่านั้นปฏิบัติธรรมจนสภาพวิญญาณเขาเปลี่ยนเป็นเทพกุมารหมดแล้ว อากศที่สร้างปลุกเสกเขามา หมดสภาพควบคุมเด็กเหล่านั้น แต่เด็กเหล่านั้นส่วนใหญ่ก็ไม่ได้ไปไหน คอยอยู่ช่วยงานกับผม

๒. พิสูจน์นรกสวรรค์

นรกสวรรค์มีจริงหรือ เราพิสูจน์ด้วยตาเนื้อไม่ได้หรอก ต้องพิสูจน์ด้วยตาใจ คือดวงตาจากสมาธิ ผมพยายามพิสูจน์ด้วยวิธีการต่างๆ มากมาย แต่ไม่สำเร็จ คือไม่เห็น ได้แต่คุยกับวิญญาณด้วยวิธีเข้าทรง, ผีถ้วยแก้ว จนกระทั่งผมได้อ่านหนังสือของหลวงพ่อดุสิต วัดท่าซุง จังหวัดอุทัยธานี ท่านสอนเรื่องการฝึกสมาธิเพื่อพิสูจน์โลกวิญญาณ ผมได้ทดลองฝึกกับครูฝึกที่วัดปรากฏว่าครั้งแรกไม่รู้เรื่องเลย นั่งฟังจนปวดลูกตาก็ไม่เห็นอะไรเลย กลับบ้านด้วยความผิดหวัง แต่ไม่ยอมท้อถอย ลองศึกษาวิธีการของหลวงพ่อดุสิต วัดท่าซุง คำอธิบายต่างๆ พยายามทำความเข้าใจ และลองไปฝึกที่วัดต่ออีก ๖ ครั้ง ปรากฏว่าครั้งสุดท้ายผมเริ่มเข้าใจ การวางจิตพุ่งจิต ปรากฏว่าผมเห็นว่าตัวผมได้ขึ้นไปที่สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ได้ไปกราบพระอินทร์และแม่ศรี แต่การเห็นยังไม่ค่อยชัดเจนนัก ทันใดนั้นก็มีนางฟ้าท่านหนึ่งวิ่งเข้ามาหาผมด้วยความดีใจ พอมาถึงผมก็เปลี่ยนสภาพร่างกายที่นุ่งผ้าถุงมีสไบเฉียง อายุประมาณ ๑๖-๑๗ ปี กลายร่างเป็นยายของผมที่ชื่อยายจำปา ซึ่งท่านเสียชีวิตไปประมาณ ๕ ปีแล้ว ตอนท่านจะสิ้นใจ ท่านพุทโธจนหมดลมหายใจ ด้วยความดีใจที่ได้พบยาย ทำให้จิตผมหลุดจากสมาธิ ร่วงลงมาที่ร่างที่นุ่งอยู่ที่วิหาร ๑๐๐ เมตร วัดท่าซุง พยายามรวมสมาธิเพื่อขึ้นไปใหม่ แต่ก็ไม่สำเร็จ พอหมดเวลาสอนสมาธิ ผมขออนุญาตครูฝึก ขอถามปัญหาและการวางจิต ตัวต่อตัว ครูฝึกท่านเลยสอนการวางจิตและให้พุ่งมองลงไปที่นรก พอผมทำจิตตาม

อย่างเต็มที่ปรากฏว่าผมเห็นภาพของกะทะทองแดงด้วยความทรมานและเห็นนาย
นิรบาลกำลังกรอกน้ำทองแดงให้สัตว์นรกอยู่ การเห็นเกิดขึ้นชั่วขณะจิตผมก็ตก
จากสมาธิด้วยความตื่นเต้นและสังเวช หลังจากกลับจากวัดผมพยายามฝึกเองหลาย
ครั้ง แต่ไม่ค่อยประสบผลสำเร็จ จนจับเคล็ดว่าตอนเราตื่นนอนกลางดึกจิตเรายัง
อยู่ในภวังค์ แต่มีสติลองใช้เวลานี้ทำสมาธิ เพื่อพิสูจน์โลกวิญญาณดู เห็นท่าจะดี
พอทดลองปรากฏว่าได้ผลดี จิตรวมได้ดี สามารถเห็นโลกวิญญาณที่เราต้องการ
ไปดูได้ และไม่ต้องกลัวอะไร เพราะเราอาศัยบารมีพระพุทธเจ้าไปกับเรา

สรุปแล้วผลการพิสูจน์โลกวิญญาณ ส่วนหนึ่งที่ผมประสพมานี้ ทำให้ผม
เชื่อโดยสนิทใจว่าวิญญาณ, นรก, สวรรค์, นิพพานมีจริง แต่จะพิสูจน์ด้วยตาเนื้อ
ไม่ได้ ต้องใช้สมาธิปรับคลื่นจิตของเราให้ละเอียด จนสามารถสื่อสารตรงกับโลก
วิญญาณได้ ก็จะสามารถพิสูจน์โลกวิญญาณได้เอง ผมเองการเห็นการรู้อย่างไม่
ชัดเจนมากนัก เนื่องจากกิเลสยังมีมาก แต่ผู้หนึ่งที่เป็นผู้ฝึกด้วยกัน เขาเห็นชัดเท่าลิ้ม
ตาและพูดคุยสื่อสารกันได้เลย ทั้งๆ ที่ไปฝึกเพียงครั้งแรก และเมื่อกลับมาอยู่บ้าน
บุคคลผู้นี้ทดลองดูก็สามารถติดต่อกับโลกวิญญาณได้ภายใน ๑๐ วินาที ซึ่งเป็นผล
บุญปฏิบัติในอดีตชาติของเขาเองที่ส่งผลต่อเนื่องมาในปัจจุบัน เรื่องอย่างนี้แข่งกัน
ไม่ได้ เพราะผลบุญแต่อดีตทำมาไม่เท่ากัน ท่านใดอยากพิสูจน์โลกวิญญาณต้องลง
มือปฏิบัติด้วยตัวเอง จะมุ่งแต่ทำบุญสร้างบารมี เพื่อหนีนรกไปสู่ภพภูมิที่สูงขึ้น
จนถึงพระนิพพาน และเมื่อทำจนพร้อมแล้วจะไม่กลัวความตาย ไม่กลัวผี เพราะรู้
เรื่องดีแล้ว

๓. วิญญาณพ่อตาผม

มาวันหนึ่งได้รับข่าว พ่อตาของผมชื่อชุมพล อยู่ที่อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ เสียชีวิต ผมได้ไปร่วมงานศพ ศพจะตั้งที่บ้านมีการสวดศพและมีการทำบุญเลี้ยงพระตามประเพณี กลางคืนตอนดึกมีการตั้งวงเล่นการพนัน มีสุราอาหาร ซึ่งผมดูแล้วบุญคงจะมีถึงผู้ตายน้อยมาก เพราะเขาทำตามประเพณีไม่ได้มีจิตในทางกุศล จึงเกิดความคิดจะชวนวิญญาณพ่อตาล้อมมาภาคกลางด้วย แต่จะใช้วิธีใดดี อยากรนำวิญญาณมาแล้วทำบุญให้ใหม่ เพื่อให้วิญญาณได้รับบุญมากๆ ในวันที่นำศพไปทำการฌาปนกิจที่วัดป่าของหมู่บ้าน ที่เผาศพเป็นกองฟอนแบบสมัยก่อน เอาฟืนทับศพแล้วเผากันเห็น ๆ ว่าศพไหม้ไปถึงไหนเห็นหมดเลย ซึ่งให้อารมณ์ในการปลงสังขารได้ดีมาก เย็นวันนั้นมีการนิมนต์พระมาสวดที่บ้านเพื่อเป็นสิริมงคล พอค่ำลงประมาณ ๒ ทุ่ม ผมก็รับหน้าที่ขับรถนำพระกลับไปส่งวัด เมื่อถึงวัดซึ่งมีดมากแล้วเพราะเป็นวัดป่า พระท่านลงมาจากรถไปหมดแล้ว ผมเกิดความคิดกะทันหันว่า เราเข้าไปชวนพ่อตาที่กองฟอน ให้ตามไปภาคกลางกับผมดีกว่า เลยขับรถไปจอดริมป่าช้าส่องไฟรถเข้าไปพอเห็นทาง ผมเดินเข้าไปในป่าช้าไปที่กองฟอน เห็นศพพ่อตาไหม้เกือบหมดแล้ว หัวกระโหลกตกลงที่พื้นดินส่วนซี่โครงกำลังไหม้ไฟอยู่ ผมไปยืนพูดกับพ่อตาที่ตรงกองฟอน จนคิดว่าพ่อตาคงได้ยินและเข้าใจ ก็ออกจากป่าช้าขับรถกลับบ้าน ท่านอย่าคิดว่าผมบ้านะ เพียงแต่ผมคุ้นเคยกับวิญญาณต่างๆ มาพอสมควรแล้ว ความรู้สึกนึกคิดของเขาก็เหมือนเช่นเรานี่เอง จะไปกลัวกันทำไม

เมื่อผมเดินทางกลับบ้านที่ชัยนาท ระหว่างขับรถกลับบ้านผมเห็นพ่อ นั่งมาในกระบะหลังรถ เป็นการเห็นแบบชั่วขณะ แวบๆ ก็บอกผมให้รู้ว่าพ่อมาด้วย ผมก็เลยอธิบายให้ภรรยาผมฟังว่าผมชวนท่านมาเองจะทำบุญให้ใหม่ พอถึงบ้านของผมแล้ว คืนนั้นเมื่อผมและภรรยาเข้านอนไปได้พักเดียว ภรรยาผมก็พรวดพราดลุกขึ้นอย่างตกใจ บอกว่าพ่อเข้ามาออกเธอ ผมบอกไม่ต้องตกใจหรือพ่อเราเอง

ท่านบอกให้รู้ว่าท่านตามมา ภรรยาที่ลงนอนต่อ อีกพักเดียวผมเริ่มมีความรู้สึกมีเงา
ดำ ๆ เข้ามาที่ปลายเท้าผม แทรกเข้ามาจากปลายเท้าขึ้นมาเรื่อยๆ จนถึงอก ผมมี
สติและรู้ว่าคือพ่อตา พยายามบอกว่าท่านมาด้วย ผมปล่อยให้ท่านเข้ามาถึงอก แต่
จะไม่ยอมให้ขึ้นถึงหัว เพราะวิญญาณอาจเข้าควบคุมจิตเราได้ ผมรวมพลังจิต
ผลักวิญญาณพ่อตาที่ทับอยู่จนหลุดออกจากปลายเท้า และบอกกับท่านว่า พรุ่งนี้จะ
ไปทำสังฆทานให้ที่วัดท่าซุง ขอให้เตรียมรับบุญนะ

รุ่งขึ้นผมกับภรรยาได้ไปทำสังฆทานที่วิหาร ๑๐๐ เมตร โดยทำอย่างที่
คนทั่วไปเขาทำกัน คือ นำพานสังฆทานที่มีพระพุทธรูปด้วย มากุกเข้า อธิษฐาน
ขออุทิศผลบุญนี้ให้กับพ่อตา แล้วลุกขึ้นนำไปถวายพระ เป็นอันเสร็จสิ้นการทำบุญ
ผมจึงบอกพ่อตาให้กลับไปอยู่บ้านที่กาฬสินธุ์

เมื่อผมมีเวลาว่างผมกับภรรยาได้กลับไปเยี่ยมแม่ยายที่กาฬสินธุ์ ตก
กลางคืนผมนอนคนเดียว พอเริ่มจิตตกแว้งก็โกล้งหลับ เงาดำก็ปรากฏที่ปลายเท้า
ไม่ใช่เห็นด้วยตาเนื้อแต่เป็นความรู้สึก และเริ่มแทรกเข้าจากปลายเท้าขึ้นมาอีกแล้ว
ผมก็คอยกำหนดจิตดันออก ก็เป็นการฝึกจิตได้สนุกวิธีหนึ่ง ถ้าเราไม่กลัว ปรากฏ
ว่าดันกันไปกันมาจนไถ่จัน ผมยอมแพ้เพราะง่วงมากแล้วบอกพ่อพอแล้วผมง่วง
จะนอน ท่านจึงละไปในเวลากลางวันผมช่วยเดินสายไฟภายในบ้าน ปรากฏกลิ่น
เหม็นเหมือนตัวอะไรเน่า มองหาเท่าไรก็ไม่พบ พอพูดว่าสงสัยพ่อท่านนั้นกลิ่น
หายเลย

ผมชักสงสัยแล้วว่าผมทำบุญสังฆทานซึ่งเป็นบุญใหญ่ ทำไมวิญญาณจึง
แสดงกลิ่นเหม็นซึ่งแสดงว่าอยู่ในภูมิที่ลำบาก แต่ยังไม่ได้พิสูจน์ดู หลังจากพ่อตา
ตายไป ปรากฏว่าวิญญาณท่านวนเวียนอยู่ที่บ้านท่านประมาณ ๒ ปี แล้วหายเงียบ
ไปเลย ตอนนี้ผมเริ่มค้นหาความจริงจากวิญญาณพ่อตาแล้ว จึงให้ท่านผู้ได้มโนมย
ทธิเต็มกำลัง (ตัวผมเองได้เพียงครึ่งกำลัง) ทำการติดต่อดู ปรากฏว่าพ่อตาผมตาย

ก่อนอายุขัย เพราะนายเวรมาเล่นงาน จนป่วยเป็นมะเร็งกระดูกตาย เพราะอายุยังไม่หมด จึงเป็นสัมภเวสีอยู่พักหนึ่ง เมื่อหมดอายุ ยมทูตจึงนำตัวไปสอบสวนที่ยมโลกและถูกตัดสินลงโทษข้อเสพสุรา ถูกกรอกน้ำทองแดงอยู่ ปรากฏว่าบุญที่ผมทำสังฆทานให้ท่านได้เพียงเล็กน้อยจากการอนุโมทนา แต่ไม่ได้ผลบุญตรงจากการอุทิศ ซึ่งผมก็ยังงงอยู่ว่าเราทำถูกแล้วทำไมไม่ได้รับ

ในตอนนั้นความรู้จากการศึกษาด้านโลกวิद्याยังไม่มาก จึงไม่เข้าใจวิธีการที่จะช่วยพ่อตาผมให้พ้นจากการลงโทษได้อย่างไร ก็ยังพยายามทำบุญให้ด้วยวิธีเดิมเป็นประจำ หลังจากนั้นผ่านมา ๑ ปี ลูกชายอีกคนหนึ่งของพ่อตาเรียนจบมาก็ได้ทำการบวช พร้อมทั้งตั้งใจปฏิบัติธรรมพอใช้ได้ เพื่ออุทิศบุญให้พ่อ พวกผมลองติดต่อคุณวิद्याพ่อตาอีกครั้ง ปรากฏว่าท่านไปอยู่ที่สวรรค์ชั้น ๑ จาคุมหาราชิกา เลยสอบถามพ่อตาว่ามาอยู่สวรรค์ได้อย่างไร ท่านบอกไม่รู้เหมือนกัน ระหว่างถูกลงโทษอยู่ที่นรก อยู่ๆ มีลำแสงบุญสีขาวพุ่งลงมาที่ตัวท่านแล้วท่านก็หลุดลอยขึ้นมาอยู่ที่สวรรค์ที่ชั้นนี้ ผมจึงรู้ว่านี่เอง บุญบวชของลูกที่ตั้งใจบวชปฏิบัติตามพระวินัย ผลบุญไปปรากฏถึงบิดามารดาทันที โดยไม่ต้องอุทิศบุญ ดังนั้นท่านจึงได้รับบุญเต็มที่ โทษถูกระงับไว้ก่อนให้ขึ้นไปรับบุญก่อน แต่ปัญหาคือ ผมทำบุญอุทิศให้ตั้งหลายครั้ง ทำไมส่งไม่ถึงท่าน

๔. พบวิธีอุทิศบุญ เบิกบุญ

ในปี ๒๕๔๘ ผมได้อ่านบทความในนิตยสารพุทธามหาเวทย์ของสันยาสิทธิ์ ว่าผู้ใดสนใจเกี่ยวกับการอุทิศบุญให้ไปดูที่ WWW.LARNWAT.COM ผมจึงลองเข้าไปดู ผมเปิดดูพบพระรูปหนึ่งท่านอธิบายวิธีการอุทิศบุญ โดยอธิบายเหตุและผลเป็นที่น่าสนใจ และมี VCD ธรรมทานหลายชุด ผมโทรศัพท์ติดต่อโดยตรง ขอ VCD ทั้งหมด โดยผมส่งแผ่น VCD เปล่าพร้อมแสตมป์ไปให้

ปรากฏว่าผมได้ VCD ของหลวงพ่อกี้ี่มา ๒๐๐ แผ่น ผมเปิดฟังดูจนเข้าใจ
วิธีการทั้งหมด วิธีการสอนของท่านรุนแรงมาก จนคนที่ไม่เคยได้เห็นอาจจะ
แปลกใจหรือไม่ชอบท่านได้

ผลจากการศึกษาวิธีอุทิศบุญ และผลการพิสูจน์กับวิญญานซึ่งเป็นผู้รับ
ผลบุญ ซึ่งพวกผมสามารถติดต่อกับวิญญานเหล่านั้นได้ มีดังนี้

การทำบุญให้ท่าน

เมื่อเราถวายอาหารหรือสิ่งของที่ไม่น่าผิดวินัยแก่พระภิกษุ, เอาของให้พ่อแม่, ให้เงินขอทาน, ให้เงินลูก, เอาอาหารให้สัตว์เลี้ยง, เอาเศษอาหารให้มดแมลง ฯลฯ เมื่อของหลุดมือจะเกิดแสงบุญ สีขาวจ้าขึ้นมา เพราะเราสละแล้วจึงเกิดบุญ แสงบุญนี้จ้ำอยู่ชั่วขณะประมาณ ๓ วินาที แล้วลอยขึ้นไปรอเจ้าของอยู่เบื้องบนสวรรค์

เมื่อต้องการอุทิศบุญให้ผู้อื่น ให้คิดทันทีที่ของหลุดมือว่า “ผลบุญนี้อุทิศให้.....” การอุทิศบุญให้หลายๆรายในการทำบุญครั้งเดียวสามารถทำได้ โดยให้คิดอุทิศบุญต่อเนื่องติดๆ กัน ห้ามเว้นช่วงในความคิด แสงบุญจะพุ่งไปหาผู้ที่เราอุทิศทุกราย แต่ถ้าความคิดอุทิศเกิดสะดุดนึกไม่ออก แสงบุญที่จ้ำอยู่จะลอยขึ้นไปรอเราเบื้องบนสวรรค์

การเบิกบุญ

ผู้ที่ใส่ใจทำบุญกุศลประจำ บุญนั้นไปรออยู่เบื้องบนสวรรค์แต่ละชั้น ปริมาณมหาศาล เปรียบเหมือนเราฝากเงินกับธนาคารแต่ไม่เคยเบิกมาใช้เลย บุญ

ที่เราสะสมไว้เราจะได้รับผลบุญนั้นเมื่อเราสิ้นชีวิตไปจากโลกนี้แล้ว และรำลึกถึงบุญที่ทำไว้ได้ ก็จะไปเสวยผลบุญที่ทำไว้ในภพสวรรค์ชั้นใดชั้นหนึ่งตามกำลังของบุญนั้น

แต่มนุษย์ทุกวันนี้ ใครก็อยากให้ผลบุญที่ทำมาตอบสนองและนำมาอุทิศให้กับวิญญูณต่างๆ นำมาแก้ปัญหายุบสรรคของชีวิต การชดใช้ให้นายเวรที่ทำให้เกิดเจ็บป่วย เคราะห์กรรมต่างๆ ให้หมดไป ดังนั้นจึงมีวิธีการเบิกบุญ **คือนำบุญที่เราสะสมไว้ลงมาใช้ในปัจจุบัน** แปลกคินะ แต่ทำได้จริงๆ ผมใช้อยู่ทุกวัน อยู่ๆ เราจะขอให้บุญของเราลงมาจากเบื้องบนลงมาหาเรานั้นเราไม่มีอำนาจเพียงพอในการทำเช่นนั้น เราต้องขออำนาจผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดช่วยบันดาล คืออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ นั่นเอง เพราะมีอำนาจบารมีสูงสุดเต็มจักรวาล โดยให้**กิตติธรรมา** ดังนี้

“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดดลบันดาลให้บุญของข้าพเจ้าลงมาส่งให้กับ (.....ผู้รับ.....)”

เราจะเบิกสัก ๑๐๐ ครั้ง ๑,๐๐๐ ครั้งก็ได้ เรามีสิทธิ์เพราะเป็นบุญของเรา ในขณะที่ธรรมาเบิกบุญ ในมติทิพย์จะเห็นแสงบุญเป็นลำสีขาวพุ่งลงมาจากฟ้า มาหาผู้อธิษฐานและพุ่งไปหาผู้รับ

๕. พิสูจน์วิธีการอุทิศบุญ และการเบิกบุญ

ผมเรียกกุมารทองมานั่งลงตรงหน้า แล้วลองใช้เงิน๑ บาท หยอดใส่บาตรพลาสติกที่เตรียมไว้ทำบุญประจำ เมื่อเหรียญบาทหลุดมือผมคิดทันทีว่าบุญนี้ให้กุมารทองที่นั่งอยู่ตรงหน้า ปรากฏว่าแสงบุญสีขาวจ้าขึ้นที่มือผมตอนเหรียญ

หลุดมือ แล้วพุ่งไปหากุมารทองนั่นทันที รูปร่างเด็กมีความอิมสว่างขึ้นกว่าเดิมทันที อ้อ! เป็นเช่นนี้เอง คิดออกแล้วว่าผมทำไมช่วยพ่อตาไม่ได้ เพราะผมใช้วิธีตามที่ทำกันมาแต่ปู่ย่า พ่อแม่ เราทำให้เราเห็นมา คือ ยกของขึ้นมาจากบอชียฐาน ขอให้บุญนี้ส่งถึงผู้หนึ่งผู้นี้ ตอนนั้นบุญยังไม่เกิดเพราะเรายังไม่ได้สละหรือถวายของ เราดันไปคิดส่งบุญ พอเราสละหรือถวายของหลุดจากมือแสงบุญเกิดตอนนี้เรากลับไม่ได้คิดอุทิศ เพราะว่าเราคิดว่าเราอธิษฐานแล้ว เมื่อบุญเกิดไม่ได้รับอุทิศให้ใคร บุญนั้นก็ลอยเว้าขึ้นไปรอเราอยู่เบื้องบน ผู้รอรับบุญก็เลยรอเก้อ ไม่ได้รับบุญเลย หรือได้รับจากการยกมือแอบอนุโมทนาบุญนั้นเมื่อตอนเขาเห็นแสงบุญ จะเกิดบุญกับเขานิดหน่อยพอได้อิมหรือสมบุญขึ้นเล็กน้อย แต่บุญอุทิศส่งตรงถึงไม่มี และที่พบเห็นกันมากจนเป็นประเพณี คือ การกรวดน้ำตอนพระท่านสวดยะธา.....ได้สอบถามมาหลายวิญญูณแล้ว ไม่ได้รับเลยหรือได้เพียงเล็กน้อย

ที่ไม่ได้รับบุญเลยเพราะแสงบุญสว่างขึ้นตอนผู้ทำบุญถวาย สละสิ่งของอาหารนั้นเขามีได้คิดอุทิศ บุญที่เกิดจึงลอยไปรอเขาที่สวรรค์ พอพระสวดยะธาจิตเขามีได้ยึดติดยินดี อิมใจในบุญที่ทำ จึงไม่มีบุญหลงเหลือในดวงจิต แถมบางรายว่าคำบาลีกรวดน้ำ อิทัง โย.....เป็นพิธีการอีกต่างหาก ผลคือบุญไปหมดแล้ว มาคิดอุทิศเท่าไรมันก็ไม่มีบุญออกไปให้ใครได้เลย

ส่วนที่ได้รับบุญเพียงเล็กน้อย เพราะผู้ทำบุญเขายังคิดอิมใจ ยินดีในการทำบุญของเขาทำให้เหลือแสงบุญจ้ำในดวงจิตเขาบางส่วน แต่ส่วนใหญ่บุญได้ลอยเว้าไปรอเขาเบื้องบนแล้วมิได้หายไปไหน เมื่อเขากรวดน้ำจึงเหลือพลังบุญส่งออกไปถึงผู้รับได้ส่วนหนึ่ง

ที่นี้มาทดลองเบิกบุญดูบ้าง เจ้าเด็กกุมารยังนั่งอยู่ต่อหน้าเหมือนเดิมพอผมอธิษฐาน “ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรดคลันดาลให้บุญขอ

ข้าพเจ้าลงมาส่งให้กับกุมารทองที่นั่งอยู่ตรงหน้า” ปรากฏลำแสงสีขาวของพลังบุญของผมที่ถูกเก็บไว้บนสวรรค์ พุ่งลงมาจากฟ้าลงมาที่ตัวกุมารทอง ผลปรากฏว่าร่างของกุมารทองใสสว่างอิมสมบูรณ์ขึ้นกว่าเดิมทันที ผลจากการพิสูจน์ของผมทำให้ผมเข้าใจวิธีการอุทิศบุญและเบิกบุญได้สมบูรณ์ สามารถให้บุญใครก็ได้ที่อยู่ในโลกวิญญาณโดยไม่ต้องมีพิธีการ คำสวดใดๆ เลยใช้เพียงจิตคิดอธิษฐานเท่านั้น ซึ่งคนทุกคนสามารถทำได้ ถึงแม้เขาเหล่านั้นจะไม่สามารถติดต่อกับโลกวิญญาณได้ก็ตาม

ความรู้และวิธีการนี้เป็นรากฐานสำคัญที่ชาวพุทธทุกคนควรรู้และทำได้เปรียบเหมือนความรู้ระดับประถมของชาวพุทธ เพื่อใช้แก้กรรม ช่วยเหลือญาติพี่น้องที่สิ้นชีวิตไปแล้ว แก้การเจ็บป่วยที่เกิดจากนายเวรเล่นงานให้กับวิญญาณที่อยู่กับคนและภายในบ้านให้เขามีบุญฤทธิ์มากขึ้น เขาเหล่านั้นเมื่อได้รับบุญทำให้เขารักและดูแลเราได้มากขึ้น

คำสอนของพระอรหันต์ส่วนใหญ่มักจะสอนให้ถือศีล ภาวนา ซึ่งชาวพุทธที่นับถือพระพุทธศาสนามีความเคารพนับถือพระพุทธรองค์ พระอรหันต์ และพระอรหันต์ แต่ไม่ทำตาม คำสอนของศาสนามีจำนวนมหาศาล คือนับถือเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แต่ศีลก็ไม่เอา ภาวนาก็ไม่เอา ไม่มีเวลาทำ ทำบุญทำทานก็มีที่ตั้งใจทำ ทำเอาหน้า ทำตามประเพณี ทำอย่างเสียไม่ได้ ก็เกิดบุญเหมือนกันคือบุญชั้นทานซึ่งไปรอเราอยู่สวรรค์ชั้น๑ จากุมหาราชิกานั้นเอง

ขอเปรียบเทียบเป็นระดับดังนี้ การทำบุญทำทาน เปรียบเหมือนชั้นประถม การถือศีลเปรียบเทียบเหมือนชั้นมัธยม การปฏิบัติสมาธิเหมือนปริญญาตรี วิปัสสนาเหมือนปริญญาโท อดหัตผลเหมือนปริญญาเอก พระสงฆ์ส่วนใหญ่จะสอนภาวนาคือสอนปริญญาให้ญาติโยม ทั้งๆ ที่ญาติโยมทั้งหลายยังไม่จบประถม

ฟังก็ครั้งมันก็ทำไม่ได้ เพราะบุญชั้นทานยังทำมั่งไม่ทำมั่ง อุทิศก็ไม่ใช่หนี้กรรมก็ไม่ใช่ ทั้งๆ ที่ทำบุญสะสมไว้มากก็ยังใช้บุญไม่เป็น ชั้นประณมเลยยังไม่ผ่าน ผลการสอนของพระสงฆ์ส่วนใหญ่จึงไม่ประสบความสำเร็จ พุทธศาสนามีคำสอนซึ่งลึกซึ้งละเอียดมาก จึงไม่สามารถเข้าไปอยู่ในใจของชาวพุทธส่วนใหญ่ได้ เขาจึงเห็นศาสนาพุทธเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ เครื่องรางของขลัง ไปผู้ที่เข้าถึงพุทธพจน์จึงมีน้อยมาก แม้แต่ผมเองก็สำเร็จแค่ชั้นประณม คือ ทำบุญเป็น แก้กกรรมเป็น นำผลบุญมาใช้เป็นเท่านั้น ส่วนศีลและภาวนากำลังอยู่ระหว่างกำลังปฏิบัติแต่ยังไม่ผ่าน อย่าคิดว่าผมเป็นผู้วิเศษหรือผู้ทรงญาณนะครับ ความโง่เขลาของผมก็คือมีวิธีติดต่อสอบถามชาวโลกทิพย์ทั้งหลายได้ ทำให้มีความรู้ที่มนุษย์ทั่วไปเขาไม่รู้หรือรู้เพียงเล็กน้อย จึงได้คิดเขียนบทความเหล่านี้ขึ้นมา เพราะอยากให้ความรู้นี้ถูกเผยแพร่ออกไป ให้ชาวพุทธทั่วไปทราบและทดลองปฏิบัติ อย่าเชื่อที่อ่าน ต้องลองพิสูจน์ ส่วนท่านผู้ใดที่มีความสามารถในทางจิตซึ่งสูงกว่าผม ก็โปรดลองใช้จิตของท่านพิสูจน์ว่าการอุทิศบุญเป็นอย่างไรที่ผมเขียนมานี้จริงหรือไม่

๖. วิธีการทำทานในชีวิตประจำวัน

เราสามารถทำได้ แต่คนส่วนใหญ่อาจคิดไม่ถึง คิดแต่ว่าทำบุญทำทานต้องไปทำที่วัด ลองอ่านวิธีการทำทานของผมดู

- * เอาของให้พ่อแม่ บุญแรงเท่าทำบุญให้พระอรหันต์
- * เอาเงินให้ลูก
- * ให้อาหารสุนัข แมว ไก่ นก
- * เอาเศษอาหารให้มด แมลง
- * เอาอาหารสิ่งของให้เพื่อนบ้าน
- * ช่วยเหลือชีวิต เช่น มด แมลงตกน้ำ ซื่อหอย ปลา ที่ตลาดไปปล่อยในที่ที่เหมาะสม ระวัง! อย่าเอาเต่า หอยไปปล่อยแม่น้ำ ดายหมด

* หยอดเงินเหรียญบาทใส่กล่องสะสมไว้ทำบุญ อุทิศบุญได้ที่ละเหรียญ พอนำเงินไปทำบุญสามารถอุทิศซ้ำได้อีก (ผมทำทุกเช้าเลยแทนการใส่บาตร)

* บอกหรือสอนคนในครอบครัว ไม่ให้ทำบาป ผิดศีล ๕

* คิดอุทิศเบ็ญบุญแจกเป็นทานกับวิญญาณทั้งหลายรอบๆ บ้าน และบริเวณแถวๆ นั้นในข้อนี้มีเรื่องประสพเกี่ยวกับวิญญาณอยู่บ้างคือ หน้าบ้านผมมีแมวมแม่ลูกอ่อนไม่มีเจ้าของ อาศัยหากินเศษอาหารอยู่ ผมสงสัยจึงนำอาหารไปวางให้ทุกคำเป็นประจำ แมวมันรู้ว่าม่อาหารมันก็มารอทุกคืน คืนหนึ่งระหว่างผมนำอาหารไปวางให้แมว จิตสัมผัสแว็บขึ้นมาว่า ไม่ใช่มีแต่แมวมากิน เหมือนมีกลุ่มวิญญาณมารอกินเศษอาหารนี้ด้วย เลยลองพิสูจน์ดู ปรากฏว่าพบสัมภเวสีเป็นร่างคนทั้งชายหญิงรูปร่างเหมือนคน แต่สภาพซอมซ่อ เสื้อผ้าเก่าๆ มาเข้าแถวสุดความเป็นทิพย์ของอาหารนั้น ผมเลยต้องนำอาหารมาวางไว้ทุกคืน เพราะสงสารที่เขาอดอยาก ญาติก็ไม่รู้เรื่องหรือไม่มีญาติ ต่อมาผมอุทิศบุญแจกรอบๆ บ้านทุกคืน พอพิสูจน์ดูปรากฏว่า สัมภเวสีเหล่านั้นไม่มาเข้าคิวสุดความเป็นทิพย์ของอาหารอีกเลย แต่เขารอเวลาผมอุทิศบุญแจก เขารอรับบุญจากผมทุกคืน นำผลบุญของผมไปอธิษฐานเป็นสิ่งที่เขาต้องการ เช่น เป็นอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่ เป็นต้น

บุญในโลกทิพย์เปรียบเหมือนเงินในโลกมนุษย์ เรานำเงินมาซื้ออะไรตามที่เราต้องการก็ได้ ส่วนโลกทิพย์บุญที่มีหรือได้รับ สามารถอธิษฐานจากพลังบุญที่มีอยู่ ให้เป็นสิ่งที่เขาต้องการได้ ดังนั้นใครที่ถวายอาหารเครื่องเช่นสังเวย พวงมาลัย จุฑรูปเทียนบูชา มีผลน้อยมาก อาหารที่นำไปวางเช่น เข้ามความเป็นทิพย์ของอาหารได้ชั่วขณะเท่านั้น เหมือนให้กินเป็นมื่อๆ แต่ถ้าเรานำอาหารนั้นไปถวายพระหรือให้ทาน แล้วอุทิศผลบุญให้เขาเหล่านั้น ผลบุญจะไปถึงเขาเหล่านั้นเป็นปริมาณมากกว่าเครื่องเช่น เช่น ถวายหัวหมู ๑๐๐ หัวให้วิญญาณศักดิ์สิทธิ์ท่านหนึ่ง ท่านอาจแค่ชื่นใจหรือสุดความเป็นทิพย์ของ

อาหารได้อิ่มไม่กินเวลาธูปหมดดอก มนุษย์ที่ถวายของนั้นก็นำอาหารกลับไปกินเอง หรือถ้าวางทิ้งไว้ข้ามวันของนั้นบูดเน่า วิญญาณที่รับเครื่องเช่นสังเวชนั้นก็ไม่ต้องการแล้วเช่นกัน แต่ในทางกลับกัน **ถ้าตัดหมูหมูชิ้นหนึ่งนำไปเป็นอาหารถวายพระ อุทิศบุญให้วิญญาณความศักดิ์สิทธิ์นั้น ผลบุญที่ไปถึงวิญญาณมีค่าเท่าหัวหมูเป็นล้านหัว** เพราะบุญเหนือกว่าเครื่องเช่นสังเวศ ทุกวิญญาณต้องการมาก

พวกมัลลย์ที่ซื้อแขวนบูชากันทุกวัน หลายๆ ที่ก็เพียงได้ชื่นใจว่ามีความเคารพเขาเหล่านั้นแต่ไม่มีผลอะไรถึงเขาเลย **ผู้เอาพวกมัลลย์นั้นไปบูชาพระอุทิศผลบุญจากการบูชาพระไปถึงวิญญาณๆ นั้นจะได้รับผลบุญ ได้อิ่มเอิบขึ้นไปอีก สามารถช่วยเหลือในกิจการของผู้ที่อุทิศบุญได้มากขึ้น** จะบอกไม่ให้ใช้พวกมัลลย์เลยก็ได้ แต่เดี๋ยวเดือคร้อนคนจนที่มีอาชีพขายพวกมัลลย์ครับ

๗. เหตุที่ทำให้คนตาย

มีอยู่วันหนึ่งปี๒๕๔๘ ปลายปีผมผ่านการติดต่อวิญญาณมาพอสมควร ก็เลยมีความคิดขึ้นมาว่า คนเราตายด้วยเหตุอะไรบ้าง วิญญาณบางดวง หายไปเลยไม่พบที่โลกมนุษย์ แต่ไปพบที่ยมโลกบ้าง สวรรค์บ้าง ถ้าเป็นพระอรหันต์หรือบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์บางท่าน พบที่พรหม และพบพระอรหันต์ที่นิพพานเลยศึกษาและทูลถามผู้ที่อยู่สูงสุดในโลกทิพย์ ก็ได้คำตอบดังนี้

ก. คนตายเพราะหมดอายุ

ข. คนตายเพราะนายเวรติดตามมาเล่นงานจนตายก่อนอายุขัย

ท่านผู้รู้บางท่านอาจจะรู้มากกว่าผมนะ แต่ผมรู้เท่านี้แหละครับ

ก. คนตายเพราะหมดอายุ

คนธรรมดาที่ทำบุญบ้าง ทำบาปบ้าง จะมียมทูตมารับตัวไปยมโลก เพื่อสอบสวนความดีความชั่ว บางรายชัดเจนจะถูกยมทูตนำโซ่มาล่ามไป มีอยู่รายหนึ่งที่ผมไปฝึกสมาธิที่แถวเขาไม้เสียบ อำเภอตากถ้ำ จังหวัดนครสวรรค์ ได้ยินเสียงเพลงงานศพในละแวกนั้นดังมาถึงที่กลุ่มญาติธรรมกำลังนั่งสมาธิกันอยู่ ผมเองไม่ได้เห็นหรือก แต่มีญาติธรรมท่านหนึ่งซึ่งผมก็ไม่รู้จัก พุดขึ้นมาว่า ระหว่างที่เรานั่งสมาธิกันอยู่ ยมทูตได้นำโซ่มาลากวิญญาณหญิงคนหนึ่งจากบ้านงานศพ ผ่านหน้าบ้านที่เราปฏิบัติธรรมกันไป แสดงว่าวิญญาณหญิงคนนี้ชัดเจน ไม่ยอมไป น่าสงสารเพราะเขาเหล่านี้เป็นชาวพุทธแต่ไม่สนใจเตรียมทุนบารมีไว้ยามสิ้นชีวิตจึงไม่มีอะไรช่วยเขาได้ ที่บ้านงานศพก็คงจัดกันตามประเพณีไป ผมเองไปงานศพมากี่มาก เป็นธรรมดาของสังคม ไปนั่งฟังพระสวด กุศลา ธรรมา... คนฟังก็นั่งพนมมือคุยกันไป พอให้พระสวดจบ โดยไม่รู้เรื่องอะไรเลย เพราะพระสวดภาษาบาลีให้คนไทยฟัง คนฟังก็ไม่รู้เรื่อง พระที่สวดหลายองค์ก็ไม่รู้เรื่อง ตกหลงเราทำเป็นพิธีการกันไป ความจริง คำสวดนั้นบอกให้คนเป็นฟังถึงความไม่เที่ยงของสังขาร เกิด แก่ เจ็บ ตายเป็นเรื่องธรรมดา ยังมีอีก อนิจจา วัฏะสังขาร...ก็เช่นกัน เป็นการสอนคนที่ยังไม่ตายทั้งนั้น แต่ทุกวันนี้กลายเป็นสวดให้ศพฟังแทน ผมเคยแอบถามวิญญาณผู้ตาย เวลาไปงานศพเขาว่า ทั้งงานนี้ได้บุญบ้างไหม เขาบอกว่าไม่มีส่งบุญให้เขาเลย มีแต่เขาแอบอนุโมทนาเอาเอง งานศพยิ่งใหญ่ยังไม่เห็นบุญเลย เพราะเขาทำเอาประโยชน์ด้านซองเงินและชื่อเสียงของคนเป็นที่จัดงานมากกว่า บางงานอาคารหนัก แสดงความมั่งมีและชื่อเสียงจัดทั้งนางรำหน้าศพ พลุดอกไม้ไฟ หนังสือกลางแปลงพร้อม โถผู้ตายผู้นำสงสาร ไม่ได้บุญเลย บางรายวิญญาณถูกโซ่มาล่ามคอ มีเจ้าหน้าที่นรกคุมมานั่งฟังพระสวดในงานศพตัวเอง ลูกหลานก็รุ่นวายเป็นอยู่กับการรับแขก จัดอาหารเครื่องดื่ม สำหรับพิธีพระมอบให้มัททายกจัดการ พระให้ศีลก็ไม่รับ บางทีว่าตามพระไปแบบนกแก้วนกขุนทอง

แต่ใจไม่ได้รับ บุญศีลก็ไม่เกิด เวลาประเคนถวายอาหารพระ จัดกันวันถวาย พอถวายก็ไม่ได้นึกอุทิศบุญให้ผู้ตาย โนนพระฉันเสร็จ ก็ไปนั่งเตรียมแก้วน้ำกับจานเตรียมกรวดน้ำ พระเริ่มยะธา.....ก็เริ่มเทน้ำปากก็อธิษฐานอุทิศบุญให้ผู้ตาย เปล่าไม่เห็นแสงบุญปรากฏอยู่เลย บุญไปตั้งแต่ถวายแล้ว ตกลงวิญญาณผู้ตายอด

หลายครั้งผมนั่งเบิกบุญแจกให้วิญญาณผู้ตายและวิญญาณอีกจำนวนมากที่มายืนออกกันอยู่รอบๆ จำนวนมาก เพราะเขาเห็นการทำบุญที่นี้ วิญญาณที่ลำบากพวกสัมภเวสี เปรต อสุรกาย ก็จะมาอยู่รอบๆ เพื่อแอบอนุโมทนาบุญ พอได้อิมไปบ้าง บางทีด้วยความสงสารก็จะชวนวิญญาณผู้ตายตามกลับบ้านไปรับบุญและปฏิบัติธรรมกับผม เมื่อเขาอยู่กับญาติในงานไม่ได้อะไรเลย เขาเหล่านั้นก็ตามผมมาที่บ้านผม พระภูมิเจ้าที่กับผมเข้าใจกันดี จะรับวิญญาณที่เข้ามา ไปถือศีลปฏิบัติธรรม ส่วนผมมีหน้าที่อุทิศบุญให้ทุกวัน แปลกดีมัย วิญญาณเหล่านี้กลัวการไปสอบสวนที่ยมโลก จะตั้งใจปฏิบัติเคร่งมาก บุญการปฏิบัติของเขาเองส่งผลให้เขาได้ขึ้นไปรับบุญบนสวรรค์ได้ เมื่อบุญเพียงพอ เจียนไปเจียนมาซักจะไปพบกับผู้ตายที่ยังไม่หมดอายุเข้าเสียแล้ว

ข. ตายเพราะนายเวรติดตามมาเล่นงานจนตายก่อนหมดอายุขัย

(อุปมากรรม)

คนที่ตายเช่นนี้ อายุจริงยังไม่หมด เช่น อายุจริง ๘๐ ปี แต่ถูกนายเวรเล่นงานจนตายด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง อายุเพียง ๒๐ ปี เมื่อเขาตายแล้วบุญบาปที่ทำไว้ยังไม่ตอบสนอง เขาจะเปลี่ยนสถานะเป็นวิญญาณสัมภเวสีอยู่อีก ๖๐ ปี จึงจะมีผู้มารับตัวไปยมโลกเพื่อสอบสวน วิญญาณเหล่านี้แหละสัมภเวสีเร่ร่อน หมอผีหมออาคมชอบเอาตัวไปเลี้ยง เรียกมาเกิดเป็นรักยม กุมารก็มีถ้าญาติรู้จักการทำบุญอุทิศบุญให้เพียงพอ บุญนั้นสามารถทำให้เขามีความสุขได้และถ้าบุญมาก

เพียงพอ สัมภเวสีเหล่านี้ก็สามารถขึ้นไปเป็นเทวดาชั้นจาตุมหาราชิกาได้ แต่ส่วนใหญ่เร่ร่อนอดอยากหิวโหย เสื้อผ้าเก่าๆ สภาพผอมโซ หาเศษอาหารคู้ยขยะกิน เพราะญาติที่บ้านตนเองเขาไม่อุทิศบุญให้หรืออุทิศบุญไม่เป็น ความหิวและหมดหวังจากญาติทำให้ต้องออกหาอาหารกินเอง ตามทางสามแพร่ง ถ้าเราเห็นกระทงใบตองใส่อาหารของผู้ที่หมอดูหรือผู้รู้ด้านโหราศาสตร์ ให้ไปทำการสวดเคราะห์นำไปวางไว้สัมภเวสีที่อยู่แถวนั้นจะรุมแย่งกันกิน เอ! ก็คนมองเขาเหล่านี้ไม่เห็น ทำไมไม่ลักหยิบกินอาหารของมนุษย์ล่ะ! ผมก็เคยสงสัย ได้ทูลถามผู้สูงสุดเบื้องบนได้รับคำตอบว่า อาหารที่มีเจ้าของและเขาไม่อนุญาต ถ้าหยิบกินเมื่อไรจะกลายเป็นไฟ เพราะผิดศีลข้อ๒ เหตุนี้เองถึงได้อดอยากหิวโหยกันมากมาย ปัจจุบันนี้ผมเองก็ต้องมาทำหน้าที่คอยเก็บวิญญาณเหล่านี้มา แล้วส่งบุญให้ จัดเทวดาให้สอนเขาเหล่านี้ให้ถือศีล ปฏิบัติธรรม เมื่อเขาเหล่านั้นมีที่พึ่ง อดอยากหิวโหยและมุงมันปฏิบัติธรรม บุญปฏิบัติธรรมของเขาเอง จะทำให้เขาเหล่านั้นแปรสภาพเป็นเทวดาลอยขึ้นไปอยู่สวรรค์ชั้น ๑ โอ้โฮ! โม่หรือเปล่า บังอาจใช้เทวดา ไม่ได้ใช้ครับขอความร่วมมือ ที่บ้านแต่ละบ้านมีเทวดาตั้งมากมาย แต่มนุษย์ไม่รู้กันเอง เขาเป็นใครมาอย่างไร มาอยู่กับเราได้อย่างไร แปลกนะ เขาละในตอนหลังจะเล่าให้ฟัง ตอนนี้ขอเล่าเรื่องคนตายก่อนอายุขัยให้หมดก่อนครับ

๘. การสอบสวนของพญามราช

ย้อนกลับมาที่สำนักพญาม ค้วยวิธีปฏิบัติแนวมนมยิทธิของวัดท่าซุงของพวกผม ผมจึงขออนุญาตกราบเรียนถามองค์พญามราช ขอทราบวิธีการสอบสวนวิญญาณของท่าน เพื่อนำมาบอกกับมนุษย์ ดังนี้

องค์ท่านคือลู่พุมที่หลวงพ่อวัดท่าซุง กล่าวถึงใช่หรือไม่

ท่านตอบว่า ใช่

ท่านมีวิธีการสอบสวนอย่างไร

ท่านตอบว่า ท่านจัดการกับเหล่าวิญญาณที่หมดอายุ ดังนี้

❖ ถ้าผู้ที่หมดอายุลงกำลังสิ้นใจ แล้วจิตคิดถึงบุญกุศลที่ทำไว้หรือภavanaพุทโธ หรืออรหัง อย่างนี้ไม่ต้องสอบสวน เพราะจิตเขาเกาะอยู่กับบุญ ก็ไปรับผลบุญที่ภพสวรรค์ตามกำลังบุญได้เลย คือไปสู่สุขคติ ส่วนผลบาปของเขาจะยังรออยู่

❖ ถ้าผู้ที่หมดอายุลงกำลังจะสิ้นใจ แล้วจิตคิดถึงบาปกรรมที่เขาเคยได้กระทำไว้ ถึงแม้เขาเคยสร้างบุญกุศลไว้มากน้อยก็ตาม แต่ขณะจะสิ้นใจ จิตเขาระลึกถึงบาปที่เคยกระทำ เท่ากับเขาเลือกรับผลของบาปที่นรกก่อน คือไปนรกสู่ทุกข์คติ ส่วนผลบุญจะยังรอเขาอยู่ เมื่อได้รับการลงโทษจากนรกแล้ว จึงจะรับผลบุญนั้น ตกลงไม่ได้สอบสวน เพราะเขาเลือกลงนรกแล้ว

❖ ดังนั้นคนเราเมื่อใกล้ตาย เราต้องตั้งใจคิดแต่ทางบุญกุศลที่เคยทำไว้ ห้ามคิดเรื่องบาปเด็ดขาด แล้วผลบุญจะสนองท่าน โดยไม่ต้องไปสอบสวนที่สำนักพญายม

❖ ขอบอกถึงญาติพี่น้องลูกหลานของผู้กำลังสิ้นใจ ถ้าพวกท่านเอาแต่ร้องไห้หรือแสดงอาการอาลัยอาวรณ์ทางร่างกาย วาจา จนทำให้จิตผู้กำลังจะสิ้นใจเกิดทุกข์ ระวังผลงานของท่านอาจทำให้ผู้ตายสู่ทุกข์คติ

❖ ถ้าผู้ที่หมดอายุ กำลังจะสิ้นใจ จิตมิได้คิดถึงเรื่องบุญบาปเลย เพราะความทรمانของสังขาร ผู้นั้นต้องลงไปรับการสอบสวนที่สำนักพญายม ท่านพญายมจะสอบสวนวิญญูณเหล่านั้น ดังนี้

ก. เจ้าเคยทำความดีอะไรมาบ้าง ตอบ.....

ข. เจ้าเคยทำความชั่วอะไรมาบ้าง ตอบ.....

ค. เจ้าต้องการรับผลของความดีหรือความชั่วก่อน
ตอบ.....

ถ้าวิญญูณตอบผลของความดีไม่ได้ นึกไม่ออก ท่านจะถามถึง 3 ครั้ง ให้พยายามนึก แต่นึกไม่ออก ท่านก็ต้องปล่อยให้ผลของความชั่วตอบสนอง คือลงนรก ท่านเองก็ไม่อยากให้เกิดนรก แต่ถ้าความดีของเขามีน้อยนิดจนนึกไม่ออก และความชั่วมันมากมายเหลือเกิน ท่านก็จใจ ผมเองก็ช่างสงสัย ก็กราบเรียนถามท่านว่า ท่านมีบัญชีบุญ บัญชีบาปอยู่มิใช่หรือ เหตุใดไม่บอกเขาในส่วน ของบุญที่บันทึกไว้ ท่านตอบว่าเมื่อความชั่วมันมากเกินไป นายเวรก็รออยู่มีมาก ก็สุดที่จะเอาความดีอันน้อยนิดมาตอบสนองได้ ก็ต้องให้เขาได้รับผลของกรรม ก่อน ค่อยไปรับผลของบุญทีหลัง

ท่านผู้อ่านทุกท่าน ท่านต้องตายแน่นอน 100% ถ้าท่านอุกองค์พญายม ราชตาม ท่านลองคิดคำตอบไว้นะ รับรองว่าโกหกไม่ได้แน่นอน

พระท่านสอนว่าคนทำดีได้ไปสวรรค์ คนทำชั่วต้องตกนรก แล้วใครบ้าง ละ ไม่เคยทำชั่วทำบาปมาเลย ไม่มีสักคน ทุกคนมีทั้งบาปและบุญที่กระทำไว้ทุกคน ดังนั้นผมขอบอกให้ว่าทุกคนช่วยตัวเองให้พ้นนรกได้ โดยประกอบกรรมดีไว้ให้เป็นประจำ ผังไว้ในดวงจิต เช่น ใส่บาตรประจำ, นั่งสมาธิ ถือ

ศีลเป็นประจำ หรือสร้างวิหารทาน เช่น ส้วม ศาลา โบสถ์ เจดีย์ (ร่วมกัน
บริจาคสร้างไม่ใช่ต้องทั้งหมดคนเดียวก็ได้) ฟังความจำความอิมใจไว้ในดวง
จิตว่าเราได้สร้างวิหารทานไว้ คอยดูแลบำรุงรักษาให้เป็นประจำรับรอง
ตอบคำถามข้อที่ ๑ ของท่านพญายมได้แน่ เมื่อเราเลือกขอรับผลของบุญ
ก่อน ผลบุญทุกอย่างที่ท่านทำไว้จะส่งให้กายของท่านกลายเป็นเทวดาชั้น
ใดชั้นหนึ่งตามกำลังบุญที่ทำไว้ แล้วผลบาปละ อ้อ! ยังรอสนองท่านอยู่ ถ้า
ท่านเพลิดเพลิดในการมีความสุขในภพสวรรค์จนหมดบุญ หล่นวูบลงมารับผล
ของบาปได้เช่นกัน

ดังนั้น เทวดาทั้งหลายต่างก็กลัวหมดบุญ จึงมุ่งปฏิบัติธรรมสร้างบุญ
จากการปฏิบัติ เพื่อเลื่อนไปในภพภูมิที่สูงขึ้นไป ณ แคนดาวดิงส์สวรรค์ชั้น ๒ มี
ท้าวสักกะเทวราช หรือพระอินทร์ปกครองอยู่ เป็นที่ตั้งของพระจุฬามณี เจดีย์บน
แกนสวรรค์ในวันพระ พระพุทธเจ้าจะมาเทศน์โปรดเหล่าเทวดาทั้งหลายที่มาฟัง
ธรรม ให้ปฏิบัติธรรมให้พ้นจากวัฏสงสารนี้ เรียกว่าสร้างบุญจนผลของบาปตาม
สนองไม่ทัน เราคงเคยได้ยินคำว่า ทาน ศีล ภาวนา

บุญชั้นทาน เช่น ทำบุญใส่บาตร ทอดกฐิน ผ้าป่า บริจาคทาน เป็น
อามิสบูชา ด้วยกำลังทรัพย์ กำลังกายนี้ ผลบุญจะปรากฏที่สวรรค์ชั้น ๑ จากมหา
ราชาเท่านั้น เวลาสวรรค์ชั้นนี้ ๑ วัน เท่ากับ ๕๐ ปีมนุษย์

บุญชั้นศีล มีพลังบุญสูงกว่าบุญชั้นทาน เพราะเป็นบุญปฏิบัติความ
บริสุทธิ์ของดวงจิตสะอาดกว่าบุญชั้นทาน ผลบุญศีลนี้ส่งถึงสวรรค์ชั้นดาวดึงส์คือ
สวรรค์ชั้น ๒ ถ้าความบริสุทธิ์ของศีลสะอาดบริสุทธิ์มากขึ้นและมีการสวดมนต์
ภาวนาก็สามารถไปอยู่สวรรค์ชั้น ๓,๕,๖ ได้ ส่วนสวรรค์ชั้น ๔ คือชั้นดุสิต เป็นที่

เฉพาะพระโพธิสัตว์ท่านสถิตย์อยู่ เช่น หลวงปู่ทวด หลวงพ่อปาน เจ้าแม่กวนอิม ส่วนหลวงพ่อดำรงพบท่านที่ชั้นนิพพาน

มีเรื่องเล่าว่า เจ้าแก้วคนหนึ่งมีจิตเป็นกุศลมาก แกสร้างโบสถ์คนเดียวทั้ง หลังหมดเงินเป็นล้าน แต่ตัวแก้วไม่ได้ถือศีลภาวนา ปรากฏว่าผลบุญแก้วได้ปรากฏ ที่สวรรค์ชั้น ๑ เท่านั้น แต่มียายคนหนึ่งยากจน แกมาถือศีลอยู่ที่วัด ใส่บาตร ทำบุญตามสถานะ ปรากฏว่าผลบุญศีลของแกไปปรากฏที่สวรรค์ชั้น ๒ โดยไม่ได้ ใช้เงินสักบาท

ผมมียายคนหนึ่งเสียชีวิตไปแล้วชื่อยายรำพึง เดิมแกมีอาชีพขาย ก้วยเตี่ยวเรือ ขายเรือขายอยู่คลองบางขาม อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี พอแก เสียชีวิตไป พวกผมลองติดตามดูว่าแกอยู่ไหนถ้าลำบากจะได้ช่วย ปรากฏว่าแก เลือกรับผลบุญมาเป็นนางฟ้าอยู่ชั้นจาตุมาหาราชิกา ก็หมดห่วง หลังจากนั้นอีก ประมาณ ๓-๔ เดือน พวกผมลองติดต่อแกดูอีกครั้ง ปรากฏว่าแกไปเป็นนางฟ้า อยู่ชั้นดาวดึงส์ ผมสงสัยเลยถามดูว่ายายผมจำได้ว่ายายอยู่จาตุมาหาราชิกา แล้ว ทำไมตอนนี้ย้ายมาอยู่ดาวดึงส์ ยายตอบว่า เพราะบุญปฏิบัติตอนเป็นนางฟ้า ยาย เร่งปฏิบัติ พอพลังบุญมากเพียงพอ ก็เลยมาอยู่ชั้นดาวดึงส์ ผมก็เลยเข้าใจ บน สวรรค์เองก็มีการปฏิบัติธรรม เพื่อเลื่อนภพภูมิให้สูงขึ้นโดยไม่ได้รับผล บุญอุทิศจากใคร

๕. ควรเบิกบุญให้นายเวรที่มาถึงตัวเราทุกวัน

นายเวรของเราแต่ละคนมีมากมายมหาศาล เพราะเราเกิด มาหลายภพหลายชาติ ฆ่ากรรมทำร้ายคนและสัตว์มากมาย เขาจึงตามจองเวรข้าม ภพข้ามชาติมา โดยนายเวรจะเรียงกันเข้ามาทำมาทำร้ายเรา เหมือนแถวเรียงหนึ่ง ผู้ ที่ทำร้ายเราคือนายเวรที่มาถึงตัวเรา ส่วนนายเวรที่รอคิวอยู่ ยังไม่ทำร้ายเรา ดังนั้น

เราจึงควรเบิกบุญให้นายเวรที่มาถึงตัวทุกวันและบ่อยๆ เมื่อเขาพอใจจะไป นายเวร
รายต่อไปก็คือนายเวรที่มาถึงตัวเราอีกเช่นเดิม

ให้อธิษฐานดังนี้ (ปรับคำอธิษฐานเองได้ตามความเหมาะสมของแต่ละคน)

**“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรดลบล้างบาปให้บุญ
ของข้าพเจ้า ลงมาส่งให้นายเวรที่มาถึงตัวข้าพเจ้า”**

พอเราอธิษฐานในใจอย่างนี้ (อย่าอธิษฐานออกเสียง เดี่ยวคนไม่รู้เรื่อง
เขาจะว่าเราบ้านะ) ในมิติทิพย์จะมีพลังบุญของเราเป็นลำแสงสีขาว พุ่งลงมาจาก
ฟ้าไปหานายเวรที่มาถึงตัวเรา ซึ่งเขาจะเป็นหญิงหรือชายก็แล้วแต่ สภาพสัมภเวสี
โทรมๆ ของเขา จะอึมสวสสว่างขึ้น ขอให้เราทำเป็นประจำยิ่งบ่่อยยิ่งดี เมื่อนาย
เวรเขาได้รับบุญเพียงพอ หายแค้น เขาจะอโหสิกรรมเรา ละจากเรา ไปรับผลบุญ
นั้น จากนั้นนายเวรก็ต่อไปก็เข้ามาถึงตัวเราอีกไม่หมดไม่สิ้น เพราะเราทำ
เขามาก บางคนถึงอีกฉันไม่เคยทำบาปจะมีนายเวรได้อย่างไร โธ! ผมไม่ได้
พูดชาติเดียวนี้ครับ ขนาดพระพุทธองค์ยังมีนายเวรตามเล่นงานเลย แล้วเราคน
ธรรมดาจะไม่มีเชียวหรือ

ดังนั้น ต้องอุทิศบุญหรือเบิกบุญให้นายเวรที่มาถึงตัวทุกวันยิ่ง
บ่่อยยิ่งดี อย่าให้เขาทำเราก่อนค่อยแก้ไข จะคอยรับกรรมทำไมละ รีบใช้หนี้
เสียก่อน เขาก็ไม่ทำเราแล้วไม่ดีกว่าหรือ

มีบางวัดพระท่านสอนให้นั่งกรรมฐานใช้หนี้กรรม ให้ทนเจ็บปวดหรือ
ร่างกายแสดงอาการแปลกๆ ตามที่นายเวรเขามาแสดง แล้วอุทิศบุญให้นายเวรเพื่อ
ชดใช้กรรมกัน ก็เป็นอีกวิธีการหนึ่ง แต่วิธีของผมเอาบุญใช้หนี้ก่อนเลย

ขอสมมุติเปรียบเทียบ เราทำบุญทาน ศีล สมาธิ ภาวนา พลังบุญ
มากมายเป็นลำแสง สีขาวลอยขึ้นไปเก็บบนสวรรค์รอเราอยู่ นายเวรเขาก็เห็น

แสงบุญนั้นอยู่ แต่เราไม่ให้เขา ดังนั้นเขายังแค้นมาก เพราะเรามีแล้วไม่ให้เขาเลย
ยังจะมาแผ่เมตตาอีก แจกทั่วเลยใจดีอีก สรรพสัตว์ทั้งหลายทั่วจักรวาลเลย ไปยุ่ง
อะไรกับทั้งจักรวาล เจ้าหนี้ยื่นรออยู่ไม่ให้ เลยโดนเล่นงานซะ ออยากเหนียวหนี้
กรรมหนัก เหมือนเรามีเงินเอาฝากธนาคารหมด เจ้าหนี้ยื่นรอหน้าบ้านทุกวันไม่ให้
หนี้ เดี่ยวเถอะโดนตบแน่ ชัดมั้ยครับ! แต่ถ้าใครให้บุญนายเวรประจำอยู่แล้ว ก็
แจกบุญให้วิญญูณอื่นบ้าง เหมือนที่ผมทำก็จะเป็นกุศลอย่างยิ่ง

๑๐. อุทิศบุญให้ผู้อื่นมากเป็นประจำ บุญเราจะไม่หมดหรือ

เคยมีผู้ถามว่าเที่ยวอุทิศบุญให้ทั่วไปหมดอย่างนี้ บุญไม่หมดหรือ ท่าน
ผู้อ่านก็อาจสงสัยได้ ผมขออธิบายด้วยเหตุและผลดังนี้

บุญเราคงเป็นภูเขาอยู่เบื้องบน เบิกมาเท่าไรก็ไม่หมด การที่เราอุทิศ
บุญให้กับผู้อื่น เท่ากับเราเบิกเอาบุญของเรามาทำทานอีกครั้ง ผลบุญจาก
การเบิกบุญลงมาให้ทานนี้ จะกลายเป็นบุญสะท้อนกลับไปที่เบื้องบนสว่าง
กว่าเดิมอีก เปรียบเหมือนการฟอกบุญให้สะอาดยิ่งขึ้น เพิ่มปริมาณมาก
ขึ้น นี่ผมไม่ได้คิดเองนะครับ แรกเลยผมฟังจากพระอาจารย์เกษม วัดผ่าสามแยก
อำเภอหน้าหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ตั้งแต่เรื่องการอุทิศบุญ เบิกบุญ ผมพอมีวิธี
พิสูจน์โลกวิญญูณได้ ถ้ามวิญญูณผู้รับบุญคุณ ปรากฏว่าจริงหมด ส่วนเรื่องที่ให้
บุญเป็นทาน บุญยิ่งสะท้อนเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิมอีก ผมกราบทูลถามจากท่านผู้อยู่
สูงสุดเบื้องบน ท่านตรัสว่าใช่บุญสะท้อนจากการให้บุญเป็นทาน จะยังทำให้ผล
บุญมากขึ้นจริง ผมเลยอุทิศบุญแจกทั่วไปหมด ไม่หวังใครเลย เรายังให้บุญผู้
ลำบากด้วยความเมตตา โดยมีได้หวังผลอะไรจากผู้รับบุญเรา พลังบุญยิ่งสะท้อน
กลับมาให้บุญเราเพิ่มมากยิ่งขึ้นอีก พุดง่าย ๆ ยิ่งให้บุญยิ่งมาก ใครอยากได้เอาบุญ
ไปเลย ไม่หวังใคร ในโลกวิญญูณสิ่งที่มีค่าที่สุดคือบุญ โดยเฉพาะวิญญูณที่

ลำบากทั้งหลายมีความต้องการมากจริงๆ ให้เขาเถิดช่วยเขาเถิด ถ้าเราช่วยได้ บางรายตายมานานจนไม่เหลือญาติพี่น้องที่รู้จักเลย หรือบางรายญาติพี่น้องไม่เคยสนใจเลยบุญทานไม่เคยสนใจ เลยไม่มีบุญจากญาติตัวเอง ตอนมีชีวิตก็ไม่เคยสนใจในบุญกุศล สร้างแต่บาปกรรมด้วยไม่เชื่อว่าโลกวิญญูณมีจริง พวกนี้ลำบากมากท่านผู้อ่านพิจารณาเอาเองนะครับ ส่วนผมพิสูจน์มาจนชัดเจนในดวงจิตแล้ว

๑๑. วิธีนั่งภาวนาอุทิศบุญ

ก่อนเริ่มนั่ง ให้อธิษฐานเปิดบุญก่อน ดังนี้

“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบบันดาลให้
บุญจากการภาวนาของข้าพเจ้า ส่งตรงถึงนายเวรและเชื้อโรคที่ทำให้.....
(ข้าพเจ้าป่วยเป็น.....)”

พออธิษฐานเสร็จ ผมก็เริ่มกำหนดลมหายใจภาวนาพุทโธ ตอนที่เรเริ่มภาวนา จิตยังไม่สงบนัก แสงบุญจากการภาวนาของเราจะหริ่ๆ พุ่งไปหาผู้ที่เราอุทิศให้ พอเรเริ่มสงบแสงบุญเราจะสามารถพุ่งตรงไปหาผู้รับเต็มที่แล้ว พลังบุญจากสมาธินี้มากจริงๆ ถ้ายิ่งถึงวิปัสสนาพลังบุญยิ่งมากขึ้นไปอีก แต่ผมทำแค่สมาธิ พอนั่งทำจนคึกแล้วก็ง่วงซิคครับ อ้อ! ไม่เลิกหรือค่อยๆ กำหนดสติเอนกายลงนอน เพราะนั่งทำสมาธิบนที่นอน แล้วทำสมาธิภาวนาต่อจนหลับไปเลยปกติก็ทำเช่นนี้ประจำอยู่แล้ว แต่จะเปิดบุญแจกทั่ว

เหตุที่ไม่นั่งสมาธิจนนิ่งแล้วถอนจิตมาอุทิศบุญ เพราะเหมือนเราป้อนลมใส่ถังจนเต็ม แรงดันสูงมาก พอเปิดควาล์วลมพุ่งออกมาอย่างแรง โคนใครก็เจ็บบุญก็เป็นเช่นนั้น ผมอธิษฐานเปิดบุญไว้ก่อน แล้วนั่ง ก็เหมือนเปิดควาล์วถังลมไว้ กำลังบุญที่ออกไปจึงเริ่มแผ่ออกไปอ่อนๆ แล้วสว่างขึ้นเรื่อยๆ ตามกำลังสมาธิผู้รับ เขาจะรับได้เต็มที่

แล้วต้องใช้พุทธโธหรือ อันนี้แล้วแต่ใครฝึกถนัดแบบไหนให้ใช้ภาวนาแบบนั้นไม่จำกัด หรือไม่ภาวนา นั่งกำหนดสติจิตก็ได้ บุญทั้งนั้นเป็นใจครับ การสร้างบุญง่ายมั๊ยครับ!

ส่วนการอธิษฐานก่อนนั่งนี้ ก็สามารถประยุกต์คำอธิษฐานเพื่ออุทิศบุญแก้ไขเรื่องอะไรก็ให้ประยุกต์เอาเอง ตามความเหมาะสมที่เป็นทางกุศลนะ ที่คิดเอาไปใช้ในทางที่ผิดไม่ได้ผลนะ เช่น นั่งสมาธิอุทิศบุญให้เทวดามอบอภาย, นั่งอุทิศบุญให้วิญญูณไหนก็ได้ช่วยไปทำร้ายศัตรูข้า ไม่ได้นะ

๑๒. ความเจ็บป่วยที่อุกนายเวรกระทำ

นายเวรคือใคร ก็คือผู้ที่เราเคยฆ่ากรรมทำร้ายกายหรือใจเขามาในอดีตชาติ และปัจจุบันชาติ มีทั้งที่เขาเคยเป็นมนุษย์ก็มี เป็นสัตว์ก็มี แต่ตอนที่เขาจองเวรนี้ ทุกร่างเป็นคนทั้งหมด มีทั้งชายและหญิง ส่วนมากพบเป็นสัมภเวสี นายเวรเป็นผู้ที่มีความแค้นจากการกระทำของเรา ดวงวิญญูณแค้นนี้ แต่ละคนมีจำนวนมหาศาล เพราะคนไม่ได้เกิดมาชาติเดียว เราเวียนว่ายตายเกิดมาหลายภพหลายชาติ กระทำอะไรใครมาบ้างจำไม่ได้ จริงไหม

นายเวรเขามีคิวเหมือนเข้าแถวเรียงหนึ่งมาเล่นงานเราตามแรงแค้นของเขา นายเวรที่มาถึงตัวคือผู้กระทำเรา ส่วนนายเวรที่ยังไม่ถึงคิวกระทำ เขาจะยังไม่

ทำอะไรเรา ยกเว้นนายเวรที่มีแรงแก่นอาฆาตสูงมากอาจมีการแข่งคิวมาเล่นงาน
ก่อนก็มี เคยพบ เดี่ยวจะเล่าให้ฟัง

วิธีการที่จะไม่ให้นายเวรเล่นงานเราได้ ก็ใช้บุญนี้แหละ ใช้หนี้
แค้นให้เขาเสียทุกวันๆ ยิ่งมากยิ่งขึ้น โดยวิธีทำบุญหรือเบิกบุญให้นายเวรที่
มาถึงตัวทุกวัน และขอภัยในสิ่งที่เราล่วงเกินเขาไว้ เราจำไม่ได้ เราขอ
ชดใช้ด้วยบุญจนกว่าท่านจะพอใจ เราขอโหสิกรรมต่อกัน

๑๓. นายเวรที่ติดตามตัวของแต่ละคน

คนแต่ละคนเกิดมาหลายภพหลายชาติ เคยก่อกรรมกับผู้อื่นมามากมาย
ฆ่าสัตว์มามากมาย จิตวิญญูณแก่นจำนวนมากจึงติดตามจองเวรคนแต่ละคน
ตั้งแต่คนเราเกิดมา พอแรกเกิดก็พบนายเวรติดตามมาแล้ว ข้ามภพข้ามชาติมาเลย
ไหนจะยังมาก่อกรรมในชาติปัจจุบันอีก โดยเฉพาะการฆ่าสัตว์ บางคนบอกฉันไม่
เคยฆ่าสัตว์ โอ! ทั้งยุง มดก็เป็นสัตว์ ฆ่ากันมามากแล้วไซ้ไหมล่ะครับ

การมาจองเวรของนายเวร เหมือนเข้าแถวตอนเรียงหนึ่งมากระทำเรา
นายเวรที่มาถึงตัวเราคือผู้ที่กระทำเรา ตามพลังแก่นของนายเวรนั้น อาจจะทำให้
เจ็บป่วย ครอบครัแตกแยก อุบัติเหตุ ฯลฯ อย่างน้อยทำให้คันยังมีเลยครับ ผมนี้
แหละโดนกับตัวเองเดี่ยวจะเล่าให้ฟัง

ส่วนนายเวรที่ยังไม่ถึงตัวเราหรือยังไม่ถึงคิว เขาจะยังไม่ทำเรานะ โน่น
รอจนถึงคิวเขาเมื่อไรนั้นแหละเขาจะลงมือทำเรา ยังมีพิเศษตรงเล่นงานเราเต็มที
เลย มีทั้งทำให้ป่วยหนักจนตายหรืออุบัติเหตุจนตาย พิการ์ก็มี

วิธีแก้กรรมเพื่อมิให้นายเวรเล่นงานเรานั้น ที่เคยพบเคย เห็นมีพระภิกษุ มาทำพิธีตัดกรรม แก้กรรม ให้นอนโลงศพ เอาผ้าขาว เหลืองคลุมบังสุกุลเป็น บังสุกุลตายเยอเยะ สาธุชนทั้งหลายที่กลัวนายเวรเล่นงานหรือต้องการสะเดาเคราะห์พากันไปเข้าพิธี มีทั้งต่อดวงเสริมชะตา ในพิธีก็มีการสวดมนต์บทธาณายคาถา อาสาขณิกสมาธิ พันห้าว เอาน้ำมนต์ประพรม แยมท่ายด้วยการทำบุญสังฆทาน ปล่อยนกล่อยปลาเกินอายุ ถ้าจะดีกว่านั้นต้องเช่าบูชาวัตถุมงคลของพระอาจารย์ ท่านไปติดตัวด้วย ท่านใดคิดว่าทำแล้วสบายใจก็ทำเถิด

มาดูวิธีของผมบ้าง ไม่มีพิธีรีตองแต่ผมใช้หลักด้วยเหตุและผลดังนี้

๑. นายเวรส่วนใหญ่ที่พบเป็นสัมภเวสี คือมีรูปร่างคนนี้แหละมีทั้งชาย และหญิง สภาพมัวหมองด้วยอำนาจแรงเค้น เดิมวิญญูณดวงนั้นอาจจะเป็นคน มาก่อนก็มี มาจากสัตว์ที่ถูกฆ่า จิตวิญญูณออกจากร่างสัตว์ทุกตัวก็คือวิญญูณคน ที่ไปใช้กรรมเป็นสัตว์ก็มี

๒. นายเวรที่มาถึงตัวเรากระทำเราตามแรงเค้น

๓. นายเวรที่รอคิวในการทวงหนี้กรรมยังไม่ทำเรา

เราอุทิศบุญให้นายเวรที่มาถึงตัวเราทุกวัน นายเวรที่เป็นสัมภเวสีมีความ ลำบากหิวโหย เสื้อผ้าเก่าๆ ไม่เคยได้รับบุญอุทิศจากใครเลย เมื่อได้รับบุญสภาพ เขาจะดีขึ้นๆ ร่างกายสดใส การแต่งกายดีขึ้น แรงเค้นของเขาก็ลดลงๆ จนไม่ทำร้ายเรา เมื่อบุญเพียงพอความเค้นหายสิ้น เขาก็ไปสู่ภพภูมิที่สูงขึ้นดีกว่ามาฆว จองเวร ยกตัวอย่างคำอธิษฐานเบิกบุญ เพราะทำได้สะดวก ทำได้บ่อยๆ ดังนี้

“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรดคล้านดาลให้บุญ
ของข้าพเจ้าลงมาส่งให้แก่นายเวรที่มาถึงตัวข้าพเจ้า เราทำอะไรไว้กับท่าน
เราจำไม่ได้แล้ว เราขออภัยอย่างจงเวรกันต่อไปอีกเลย เราขอชดใช้ด้วย
การอุทิศบุญให้ท่านจนกว่าท่านจะพอใจ”

เราอุทิศบุญให้นายเวรทั้งหลายด้วย หากนายเวรใดมีแรงแค่น้อย
พอใจผลบุญที่อุทิศให้ เขาก็จะอโหสิกรรมแก่เราเอง ทำให้นายเวรของเราเหลือ
น้อยลงไปอีก

การอุทิศบุญให้นายเวรใช้ได้ทั้งบุญที่ทำด้วยการทำทาน การเบิกบุญ
การถือศีลแล้วอุทิศ หรือบุญภาวนาก็อุทิศได้ ไม่ใช่จะต้องใช้เงินเสมอไป พลังของ
บุญที่มีมากเรียงลำดับจากน้อยไปมากคือ

ทาน→ศีล→ภาวนา จะเห็นว่าบุญภาวนามีพลังบุญสูงสุดไม่ได้ใช้เงิน
เลย ขอยกตัวอย่างวิธีอุทิศบุญศีล หลังจากเรารักษาศีล ๕ ได้สมบูรณ์ในเวลา
ชั่วโมง, ๑ วัน, ๑ สัปดาห์เท่าไรก็ได้ตามที่เรที่ตั้งใจ พอทำบ่อยๆ ศีลจะอยู่ในใจ
เราตลอดเวลาเอง ตั้งจิตอธิษฐานดังนี้

“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรดคล้านดาลให้
บุญจากการถือศีลของข้าพเจ้าส่งถึงนายเวรที่มาถึงตัวข้าพเจ้า โดยให้ผู้รับ
สามารถอธิษฐานบุญนี้เป็นสิ่งที่เขาต้องการได้ตามปรารถนา”

สังเกตนะครับคำอธิษฐานมีการแปลงบุญตามกับผู้รับต้องการได้เพราะ
สัมภเวสีอยู่ในภูมิต่ำสามารถรับบุญจากผลทานได้ดี แต่บุญจากศีลและภาวนามี
พลังสูงไปเขารับได้ยาก เราต้องอธิษฐานแปลงผลบุญก่อน อาจจะทำอธิษฐานแปลง

ผลบุญศีลให้เป็นอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัยให้ก็ได้ เช่น ขอให้บุญศีลนี้จะเปลี่ยนเป็นไถ่อย่าง ข้าวเหนียวให้นายเวรของข้า การเปรียบเทียบ เช่น เราเอาเงินให้แมว มันไม่สามารถซื้อกินเองได้ แต่ถ้าเราเอาเงินไปซื้อปลาหมูมาให้แมวมันกินได้

เหตุใดจึงต้องอุทิศให้นายเวรที่มาถึงตัวมาก ขออธิบายเชิงเปรียบเทียบ ดังนี้ ถ้าเรามีเงิน ๑๐ ล้านบาท เราไปให้คนที่โกรธแค้นเรา ๑๐ ล้านคนได้คนละบาท ผู้รับไม่หายแค้นแน่นอน แต่ถ้าเราเอาเงิน ๑๐ ล้านบาทให้คนที่โกรธแค้นเราที่เข้ามาถึงตัวเรา โอ้โฮ! ๑๐ ล้านบาทหายโกรธเลยไปละซัดมัยครับ!

ตกลงวิธีของผมคือ **การใช้หนี้นายเวรด้วยบุญจนเขาโอโหสิกรรม** นั่นเอง สามารถทำเองได้ทุกคน เราพึ่งตัวเองดีกว่าไปพึ่งใคร จริงไหมครับ!

แล้วบางวัดพระท่านสอนให้แผ่เมตตาให้เจ้ากรรมนายเวรสรรพสัตว์ทั้งหลายๆ ละ “สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อน.....จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรต่อกันและกันเลย” บอกให้เขาเป็นสุข แต่เขาหิวเขาแค้น เขาจะละได้อย่างไร ต้องใช้หนี้ให้เขาซี ผู้รับกระแสของการแผ่เมตตาได้ดี โนนชั้นพรหม โนน พวกสัมภเวสีรับไม่ได้ เคยถามทวดถามสัมภเวสีมามากแล้ว ไม่ได้บุญจากการแผ่เมตตาเลย ขออธิบายเชิงเปรียบเทียบ เราไปตีหัวใครเขา พอเขาจะมาตีคืนเราก็อโหษนะไม่ได้ตั้งใจ ขอให้มีความสุขๆ นะ ผมว่าเขาไม่หายโกรธนะ อาจจะได้คืนด้วย แต่ถ้าเราตีหัวใครเขาแล้ว ขอโทษไม่ได้ตั้งใจเอาอย่างนี้ขอชดใช้ค่าเจ็บตัวให้ 1 ล้านบาท รับไปเลยนะ ขอโทษนะ คนโดนตีหายโมโหเลย

บางวัดพระท่านใช้วิธีนั่งภาวนาใช้กรรม จะเจ็บปวดหรือร่างกายแสดงอาการต่างๆ ตามที่นายเวรผู้แค้นกระทำ ก็ให้อวดทนใช้กรรมก็ถูกเป็นวิธีการที่ดี แต่ผมขอใช้วิธีอุทิศบุญให้ก่อนที่จะถูกระทำ ผมไม่รอให้นายเวรเล่นงาน รีบใช้

หนึ่งให้เขาก่อนด้วยบุญ การนั่งสมาธิภาวนาใช้หนึ่งกรรมให้นายเวรผมก็ใช้เหมือนกัน แต่คงต่างวิธีกับบางวัดที่ท่านทำอยู่

วิธีการนั่งภาวนาใช้กรรมของผมมีดังนี้

ก. ก่อนเริ่มนั่งภาวนาหรือสมาธิ ผมจะอธิษฐานเปิดบุญไว้ก่อนดังนี้

“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรดคล
บันดาลให้บุญจากการภาวนาของข้าพเจ้าส่งถึงนายเวรของข้าพเจ้าและ
เปลี่ยนเป็นสิ่งที่นายเวรต้องการ”

ข. ผมเริ่มนั่ง หรือใช้อิริยาบถตามถนัด บางครั้งผมก็นั่งขัดสมาธิ บางครั้งผมก็นั่ง
เก้าอี้ ตามถนัด แล้วกำหนดจิตภาวนา ผมถนัด “พุทโธ” ผมก็ใช้คำภาวนา “พุท
โธ” ส่วนใครจะใช้คำภาวนาอย่างไรแบบใดก็ได้ตามความถนัดที่ฝึกฝนมา ผม
กำหนดสติไว้ที่ท้ายทอยนั่งดูร่างกายตัวเองเหมือนเครื่องยนต์ที่กำลังสูบลมเข้าออก
เอาพุทโธประคองไว้ไม่ให้ใจไปคิดเรื่องอื่น หรือบางครั้งก็กำหนดสติไว้ที่ปลาย
จมูกข้างที่โล่งที่สุด ดูลมเข้าออก ผมไม่เอาจิตวิ่งตามลม (เป็นความเคยชินของผม
เอง)

เมื่อเราเริ่มภาวนาพุทโธขณะยังไม่นิ่ง จะเกิดบุญภาวนาขึ้นที่ดวงจิตของ
เราเป็นแสงบุญรังสีสีขาว หรือๆ ส่งไปถึงนายเวรที่รอรับอยู่เมื่อจิตเราเริ่มนิ่งขึ้น
แสงบุญจะสว่างขึ้นตามความนิ่งของสมาธิ กระแสบุญที่ส่งไปถึงนายเวร จะมีพลัง
แรงขึ้นเรื่อยๆ นายเวรที่มีพลังน้อยอยู่ในภาวะสัมภเวสีจะรับพลังบุญภาวนาขณะที่
แสงบุญหรือๆ แต่เมื่อแสงบุญสว่างมากขึ้นๆ เปรียบเหมือนน้ำเซียวนายเวรที่พลัง
บุญยังน้อยก็ต้องหลีกไปเพราะรับไม่ไหว ส่วนนายเวรที่มีพลังในการรับได้ก็จะรับ

บุญภานาต่อไป เมื่อนายเวรของเราได้รับบุญเป็นประจำพลังในการรับบุญจะมากขึ้นๆ จนรับได้เต็มที่ เมื่อได้รับบุญจนเพียงพอต่อความแค้น นายเวรก็จะอโหสิกรรมต่อเรา

หลายครั้งที่ผมติดต่อนายเวรของผู้ที่เจ็บป่วย พบคุยต่อรองขออโหสิกรรม หลายรายนายเวรขอบุญภานา แสดงว่าโลกวิญญูณมองเห็นพลังบุญของการภานาเป็นบุญที่แรงมาก

ค. การอุทิศบุญใช้หนี้ให้นายเวรเราต้องทำทุกวัน เพราะคนแต่ละคนมีนายเวรเป็นล้านๆ สร้างบุญด้วยวิธีใด ทาน คีล ภานา “ทุกครั้งต้องไม่ลืมอุทิศให้นายเวรของข้า” และเน้นอีกว่า “นายเวรที่มาถึงตัวข้า”

สรุปแล้วผมใช้วิธีใช้หนี้ให้นายเวรด้วยบุญ จนเกิดอโหสิกรรมต่อกันทุกคนทำได้ ไม่ต้องพึ่งใครเลยจริงๆ เคยมีผู้ถามว่าแล้วพิธีสะเดาะเคราะห์ที่บางวัดท่านจัดมีพิธีการมากมายมีการสวดมนต์ พรมน้ำมนต์ นอนโรงศพ คลุมผ้าบังสุกุล เห็นชีวิตเขาดีขึ้นแล้วจะว่าวิธีการแบบนี้ไม่ได้ผลได้อย่างไร ถ้าท่านผู้อ่านท่านใดเคยไปร่วมพิธีสะเดาะเคราะห์ต่อชะตามาแล้ว ลองอ่านคำชี้แจงของผมดูด้วยเหตุและผลนะครับ

บทสวดมนต์ของพุทธศาสนานั้น ศักดิ์สิทธิ์จริงทุกบท เมื่อมีผู้สวดนั้น จะเกิดรังสีแผ่ออกมาจากผู้สวด วิญญูณชั้นต่ำระดับสัมภเวสี เปเรต อสุรกายต้องรีบหลบไปให้พ้นรัศมี มิฉะนั้นจะเจ็บปวด ทรมาน หรือแขนขาขาดเลยก็เคยพบมาแล้วที่จังหวัดกาฬสินธุ์ นายเวรที่เล่นงานคนแต่ละคนอยู่ส่วนใหญ่อีกคือสัมภเวสี เมื่อมีการสวดมนต์เขาเองก็ต้องรีบหนี ยิ่งพรมน้ำมนต์ก็เหมือนน้ำกรดสำหรับเขาดังนั้นนายเวรก็ต้องละออกไปห่างเป็นการใช้ฤทธิ์ของพุทธมนต์ขับเขา ความแค้นของนายเวรยิ่งมากขึ้นอีกเพราะถูกทำร้ายเพิ่ม

เมื่อนายเวรจำใจจะไปชั่วระยะหนึ่ง ชีวิต ความเจ็บป่วยของคนก็รู้สึกดีขึ้น แต่ผ่านไประยะหนึ่งฤทธิ์ของน้ำมันต์ที่พรมมาหมดไป ทีนี้ละนายเวรที่ถูกจับไปและมีความแค้นเพิ่มขึ้น จะพุ่งเข้าเล่นงานคนหนักกว่าเดิมอีก

สรุปว่าไปจับเขาด้วยฤทธิ์ เขาต้องหลีกหนีด้วยแค้นที่เพิ่มขึ้น พอมีโอกาสกลับมาเล่นงาน จะหนักกว่าเดิมอีก และนายเวรของแต่ละคนมีเป็นล้านราย จะต้องไปเข้าพิธีสะเดาะเคราะห์ก็ครั้งจึงจะหมดละ ผู้เราอุทิศบุญให้ทุกวันบ่อยๆ เป็นหนทางสันติเพื่อไปสู่โอโหสิกรรมต่อกันไม่ดีกว่าหรือ ทำเอาเองไม่ต้องไปพึ่งใคร

๑๔. เราควรอุทิศบุญให้ใครบ้าง

เมื่อปี ๒๕๔๕ ผมได้ไปฝึกปฏิบัติสมาธิ ที่บ้านอาจารย์วันชัย แถวเขาไม้เสียบ ตำบลช่องแค ตาคลี นครสวรรค์ โดยฝึกสายวิชาเปิดโลกกับอาจารย์วันชัย ศิษย์ปู่โทน หล้าแพร สายวิชาของหลวงปู่เทพโลกอุดร ซึ่งเน้นการถอดจิตเพื่อพิสูจน์โลกวิญญาน และผู้ที่ถอดจิตไปได้ จะไปเรียนในโลกวิญญาน กับหลวงปู่เทพโลกอุดรโดยตรง ท่านจะสอนด้านวิปัสสนากรรมฐาน มีผู้ที่ถอดจิตได้ไปเรียนกับหลวงปู่ใหญ่หลายคน ทุกวันนี้ก็ยังมีผู้ไปเรียนกันอยู่

พอดีวันนั้น มีหลวงพี่เตี้ย จากวันเขาแก้วพยุหศิริ ได้มาอยู่ที่บ้านอาจารย์วันชัย หลวงพี่เตี้ยท่านเก่งด้านมนมยิทธิท่านได้เมตตาสอนมนมยิทธิให้กับทุกคน ขึ้นไปกราบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็มีคนปฏิบัติได้เป็นบางคน ส่วนผมได้แบบไม่ชัดนัก หลวงพี่เตี้ยให้พวกเราที่ฝึกอธิษฐานขอบารมีขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านำลงมาอุทิศแจกให้วิญญานทั้งหลายที่โลกมนุษย์

และอธิษฐานขอขารมีขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเปิดโลกนรกให้ญาติ
ของทุกคนขึ้นมารับบุญได้

ผลปรากฏว่ารอบๆ ที่พวกผมนั่งปฏิบัติหน้าที่กันอยู่ซึ่งทุกคนอธิษฐาน
แผ่บุญกุศลที่ได้รับมาให้วิญญูณทั้งหลายนั้น มีวิญญูณล้อมเป็นชั้นๆ วงในสุด
เทวดาจากสวรรค์ซึ่งเป็นญาติของทุกคนที่กำลังปฏิบัติรับเอาผลบุญเต็มที่แล้ว รับ
แล้วก็ลอยขึ้นสวรรค์ไป

วงต่อมาคือเทวดาที่สถิตอยู่ที่โลกมนุษย์ ทั้งพระภูมิเจ้าที่ รุกขเทวดาผู้ที่
รักษามนุษย์ ฯลฯ ได้รับบุญเต็มเหมือนกันแต่น้อยกว่าพวกแรก

วงต่อมา เป็นพวกสัมภเวสี เปเรต อสุรกาย ได้รับบุญแต่น้อยลงเพราะอยู่
ห่างออกไป พวกแรกๆ เขารับเอาไปก่อนมากแล้ว

วงสุดท้ายน่าสงสารมาก ญาติที่มาจากนรก ผอมแห้งดำ ดวงตาแห้งผาก
มีนายนิรบาลร่างกำยำถือ โข่คล้องคอไว้ ถือหอกยื่นกุม โดยสัตว์นรก ๑ ตน มี
นายนิรบาล ๒ ตน ขนบข้าง ไม่มีทางหนีแน่นอนเขาเป็นญาติของคนกลุ่มที่
กำลังปฏิบัติและอุทิศส่วนบุญอยู่นี้ อาศัยขารมีพระพุทธเจ้า ท่านเปิดนรกให้ขึ้นมา
รับบุญชั่วคราว บุญที่แจกออกในวันนั้น เป็นแค่ละอองเล็กๆ ถึงเขาเหล่านั้นแค่นั้น
นั่นเองพวกเทวดาเอาไปเสียมากเลย เพราะใครก็อยากได้บุญทั้งนั้น

ดังนั้นในการอุทิศบุญควรแยกส่งบุญให้เป็นพวกๆ จะได้ไม่เกิดการแย่ง
บุญกันเช่นนั้นอีก

ผมขอเรียงลำดับความสำคัญของผู้ที่เราควรจะต้องอุทิศบุญให้ โดยเริ่มจากผู้ที่มีความสำคัญจากมากไปน้อย

(ก) นายเวรที่มาถึงตัว เขาเป็นวิญญาณแค้นที่เป็นเจ้าหนี้เราเป็นผู้มีสิทธิ์ทำร้ายล้างแค้นเราได้โดยที่เทวดาและวิญญาณที่รักษาตัวเราไม่มีสิทธิ์ขวางกั้น บารมีพระพุทธพระธรรมพระสงฆ์ในวัดอุณงคโลกก็กั้นไม่ได้ เราเคยทำร้ายเขาไว้ เมื่อไรเราจำไม่ได้หรืออก หลายภพหลายชาติ เขาก็สามารถมาล้างแค้นได้ เราต้องใช้นี้เขาด้วยการอุทิศบุญให้และกล่าววขออภัยขอโหสิกรรมเพื่อไม่ให้เขาทำร้ายเรา ให้เป็นไปตามแรงแค้น ต้องให้เป็นรายแรกทุกวัน เพราะถ้านายเวรที่มาถึงตัวเราได้รับบุญ และอโหสิกรรมไปแล้ว นายเวรก็ต่อไปก็เข้ามาถึงตัวเราอีกคนละรายกัน เราจึงต้องให้บุญเขาทุกวัน ผมอุทิศให้ทุกวันเลย ป่านนี้ยังไม่หมดเลย บางคนอาจสงสัยว่าเขาจะทำอะไรเราได้

ขอยกตัวอย่าง เช่น

- นำเชื้อโรคมานใส่ในร่างกายทำให้เราเจ็บป่วย เรากินยาฉีดยารักษาเชื้อโรคตายไป ถ้านายเวรยังไม่หายแค้นก็เอาเชื้อโรคมารวมใหม่จนกว่าจะพอใจหรือป่วยจนตายไปเลย พบมากที่สุดตามโรงพยาบาล บอกได้เลยผู้ป่วยก่อนโรงพยาบาลถูกนายเวรเล่นงานอยู่แต่คนป่วยเขาไม่รู้ หมอพยาบาลก็ไม่รู้

- ทำให้เกิดอุบัติเหตุ จนบาดเจ็บ พิการ เสียชีวิต
- ทำให้ครอบครัวแตกแยก
- ทำให้กิจการงานที่ทำมาหากินอยู่ล้มเหลว

ดังนั้น เราจึงต้องอุทิศบุญให้นายเวรที่มาถึงตัวเราทุกวัน เราจึงจะปลอดภัยและมีชีวิตราบรื่น

ผู้คนจำนวนมากเท่าที่ผมพบจากการติดต่อหลังจากเขาลี้ชีวิตไปแล้ว ปรากฏว่าเป็นสัณทเวสีเร่ร้อนอยู่แถวๆ บ้านของเขาเอง ไม่ถูกนำตัวไปสำนักพญา ยม ก็เพราะเขาถูกนายเวรของเขาเล่นงานจนตายด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง ส่วนอายุจริงใน โลกมนุษย์ของเขายังไม่หมด เช่น อายุจริง ๘๐ ปี แต่ถูกนายเวรทำให้ตายตอน อายุ ๒๐ ปี เขาต้องเป็นสัณทเวสีอยู่ ๖๐ ปี จึงจะหมดอายุ บุญที่ทำไว้บาปที่ทำ ไว้ยังไม่ส่งผล ทางยมโลกก็ยังไม่เอาตัวไป อดอยากเร่ร้อนมีทั่วไปหมด นี่แหละ ครับเขาเรียกว่า “อุปฆาตกรรม” จะมีที่ยมโลกเอาตัวไปเลยทั้งที่อายุยังไม่หมด คือพวกที่ก่อบาปกรรมไว้หนักๆ

(ข) นายเวรทั้งหลาย ก็เจ้าหนี้ของเราอีกนั่นแหละ แต่เขายังไม่ถึงคิวที่จะ ล้างแค้นเรา เราธิสบุญให้เขาคักหน้าไว้เลย เรียกว่าใช้หนี้ก่อนดีกว่าให้มาถึง ตัว ผลบุญที่อุทิศให้เขาจะทำให้ความแค้นของเขาลดลงใจเย็นลง ถ้ามีความแค้น ไม่มากพอใจในผลบุญที่อุทิศ เขาก็ละจากเราไปเลย เรียกว่าโหสิกรรม

(ค) เทวดาและวิญญูณที่รักษาตัว เรียกรวมเลยจริงๆ แล้วแต่ละคนมี เทวดา 2 องค์ ยักษ์ 1 นาค 1 คนธรรพ์ 1 กุมภัณฑ์ 1 รวมแล้ว 6 ท่าน แต่ บางคนที่มีบุญบารมีมากๆ ก็จะมีมากกว่านี้อีก อุทิศบุญให้เขาเหล่านี้ทุกวันเพราะ เขาถูกส่งลงมาทำหน้าที่รักษามนุษย์ตามคำสั่ง ของท้าวมหาราชทั้ง 4 คือ ท้าว เวสสุวรรณ ท้าววิรุพหก ท้าววิรุปักษ์ ท้าวธตรฐ์ เขาก็ลงมาตามคำสั่ง บุญฤทธิ์ ก็มีไม่มาก เพราะเป็นการลงมาใช้กรรม พอเราอุทิศบุญให้ทุกวัน บุญฤทธิ์ของเขา จะมากขึ้น คู่มครองเราได้และรักเรามากเพราะเราไม่ลืมเขาเห็นความสำคัญของเขา เหล่านี้

(ง) ญาติของข้าพเจ้า บรรพบุรุษของแต่ละคนที่สิ้นชีวิตไปแล้วมีมากมายทั้งที่จำได้และไม่รู้เรียกรวมเลยว่าญาติ วิญญาณใดที่เป็นญาติเขาจะมีสิทธิ์รับบุญจากเราได้เลย สมมติว่าเราจะอุทิศบุญให้ญาติให้เราส่งให้เป็นกลุ่ม ดังนี้

- * ญาติที่นรก (ให้มาก ๆ น้อย) ผู้อยู่ในขุมนรกชั้น ๆ จะได้รับเลย
- * ญาติที่เป็นผีเปรต ผีเปรตอสุรกาย สัมภเวสี ปีศาจ ปอบ
- * ญาติที่เป็น ยักษ์ นาค ครุฑ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ กินรี เจือกและในป่าหิมพานต์

- * ญาติที่เป็นเทวดา
- * ญาติที่เป็นพรหม
- * ญาติที่มีได้เอยนาม

แต่ถ้าต้องการชี้เฉพาะให้กับผู้ใดที่ล่วงลับไปแล้วเช่น พ่อ แม่ ลูก ก็ขอให้คิดอุทิศอีกครั้งหนึ่งได้ เช่นจะเบิกบุญอุทิศให้พ่อก็คิดอธิษฐานว่า “ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรดคล้านดาลให้บุญของข้าพเจ้าส่งถึงพ่อ ข้าพเจ้า” เพียงเท่านี้บุญของเราที่เบิกจะพุ่งลงมาจากสวรรค์ลงมาส่งถึงพ่อทันที

(จ) ทุกวิญญาณที่บ้านของข้าพเจ้า เหวี่ยงแหเลยครบดี แล้วที่บ้านเรามีวิญญาณใครบ้างหรือ โดยทั่วไปก็มี พระภูมิ เจ้าที่ วิญญาณที่สถิตย์มากับไม้หรือรุกขเทวา วิญญาณที่สถิตย์มากับวัตถุมงคล วิญญาณสัตว์ที่ตายเป็นอาหาร วิญญาณของสัตว์ที่ตายในบ้านเราเช่น มด ยุง แมลง หรือจะจิตอุทิศเป็นรายๆ ก็ได้ ถ้ามีเวลาทำ

(ฉ) นายเวรที่มาถึงตัวของทุกคนในบ้าน

(ช) ทุกวิญญาณที่สถิตย์อยู่ที่รถของข้าพเจ้า เช่น เทวดาที่มาสถิตย์รถหรือแม่ย่านาง และวิญญาณที่สถิตย์อยู่กับวัตถุมงคลในรถ ที่พบมีทั้งอยู่กับรถยนต์ มอเตอร์ไซค์

(ซ) เทวดาและวิญญาณที่รักษาทุกคนในบ้าน

(ณ) ผู้มาช่วยรักษาอาการเจ็บป่วยภายในร่างกายของข้าพเจ้า เมื่อเราอุทิศบุญให้ผู้รักษาอาการป่วย ก็เหมือนเราจ้างหมอในโลกทิพย์ที่ท่านมีความสามารถในการรักษาโรค มารักษาอาการป่วยของเรา

(อ) ถ้าพ่อแม่เรายังอยู่ และเราต้องการทดแทนพระคุณท่านด้วยบุญก็ให้อุทิศบุญให้ นายเวร เทวดาและวิญญาณที่รักษาตัว ผู้มารักษาอาการป่วยของพ่อแม่

(ก) วิญญาณทั้งหลาย ครั้งนี้อุทิศแจกนอกบ้านเลย ทั่วบริเวณแถวๆ บ้านเรา เรียกว่า แจกบุญเอาพวกเพื่อช่วยดูแลบ้านเราและคนในครอบครัว

๑๕. การแปลงผลบุญ อุทิศบุญ

บางครั้งผมติดต่อกับวิญญาณที่อยู่ในภูมิต่ำลำบาก หรือทุกข์ทรมานไม่เคยได้รับบุญ คิดอธิษฐานบุญเป็นสิ่งที่เขาต้องการไม่เป็น เหมือนเราเอาเงินให้แมว แมวใช้เงินไม่เป็น เราต้องซื้อปลาหมูมาให้แมว คือเปลี่ยนเงินเป็นปลา ก็เป็นลากปากของแมว

ดังนั้นในการอุทิศบุญให้กับผู้ที่ไม่เคยได้รับบุญ และอยู่ในภูมิต่ำผมต้องอธิษฐานแปลงผลบุญก่อน เช่น “ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดดลบันดาลให้บุญของข้าพเจ้าลงมาเปลี่ยนเป็นอาหาร เสื้อผ้า ให้กับเปรตตนนี้”

ท่านผู้อ่านถ้าจะนำไปใช้แปลงผลบุญเป็นสิ่งที่วิญญาณ์ต้องการอะไรก็ให้ตัดแปลงคำอธิษฐานเอาเอง แต่ต้องไม่แปลงเป็นสิ่งที่เป็นภัย เช่น คาบหอก ไฟ ให้กับวิญญาณ์ไปทำร้ายผู้อื่น มันเป็นบาป

ส่วนการทำทานด้วยเงิน เช่นเอาเงินเหรียญบาทหยอดตู้บริจาคที่วัดเมื่อเราต้องการอุทิศบุญนี้ให้วิญญาณ์ที่ภูมิต่ำที่ลำบากก็ให้อธิษฐานแปลงผลบุญได้เช่นหยอดเงิน ๑บาทใส่ตู้พอหลุดมือให้อธิษฐานในใจทันทีว่า “บุญนี้จงเปลี่ยนเป็นอาหารให้เปรตแถวนี้” เปรตแถวนั้นจะได้รับอาหารทันที

วิญญาณ์ทั้งหลายเขาเองก็มีการเรียนรู้ต่อกันมา ว่าเมื่อได้รับบุญแล้วสามารถอธิษฐานเป็นสิ่งที่เขาต้องการได้ จะมีเฉพาะวิญญาณ์ที่กายของเขาเพิ่งตายใหม่ๆ ยังไม่ทันรู้เรื่องอธิษฐานบุญ และพวกที่กำลังทุกข์ทรมานจนไม่มีเวลาคิดอธิษฐานบุญเป็นสิ่งที่เขาต้องการ นี่คือพวกที่เราต้องอธิษฐานแปลงบุญให้

๑๖. การรักษาดูแลพ่อแม่และบุคคลที่เรารักด้วยบุญ

พ่อแม่คือพระอรหันต์ที่ถูกลืมหากลูก ปัจจุบันนี้ผู้คนคึกคะนองทำมาหากินกัน วัตถุและกิเลสเข้ามาครอบงำจิตใจคนจำนวนมาก การทำงานก็มักจะไปอยู่ต่างถิ่นต่างที่ ทิ้งพ่อแม่ผู้แก่เฒ่าที่เคยอุ้มชูเลี้ยงดูเรามา ไว้ที่บ้านเกิดตามลำพัง ตามประสาสองตายายบางคนปีหนึ่งจะไปเยี่ยมสักครั้ง ไปก็เอาสุราอาหารไปตั้งวงสุรากันกินกันจนเมาหลับ เงินทองหมดไปกับการดื่มกินเล่นหมก พอลงกลับต้องขอเงินจากพ่อแม่ เติมน้ำมันรถกลับอีกก็มี ผมพบแถวหมู่บ้านที่ลูกๆ ไปทำงานที่กรุงเทพฯ แล้วจะกลับบ้านนอกช่วงสงกรานต์ โฉเงินสักบาทยังไม่ได้ให้พ่อแม่เลย กลับยังมาขออีกกรรมจริงๆ แต่คิดอีกที พ่อแม่เขาสั่งสอนลูกไว้อย่างไร ทำ

ให้ลูกอย่างไร มันก็ต้องเป็นอย่างที่พ่อแม่เขาสอนนั่นแหละครับ ผมอ่านหนังสือ
จากบ้านธรรมะโตนำ คำสอนขององค์สมเด็จพระโต ท่านสอนไว้ประทับใจดีครับ

ถ้าอยากให้ลูกดี

ต้องทำดีให้ลูกดู

ถ้าอยากให้ลูกกตัญญู

ต้องแสดงให้ลูกเห็น

บางบ้านลูกดีเหลือเกินเห็นแล้วชื่นใจ มาดูแลตลอดสม่ำเสมอ พ่อแม่
อยากกินอะไรจัดหาไป พ่อแม่ป่วยก็รีบพาไปหาหมอดูแลอย่างดี นี่ลูกดี ๆ ยังมีอยู่
เป็นบุญของพ่อแม่จริงๆ

การตอบแทนพระคุณพ่อแม่ นั้น บุญเกิดกับลูกเท่ากับทำบุญกับพระ
อรหันต์ แต่คนทั่วไปส่วนใหญ่เขาคิดว่าการทำบุญต้องไปทำบุญกับพระที่วัดถึงจะ
ได้บุญ นั่นต้องดูเหตุปัจจัยอีกว่าทำบุญที่วัดจะได้บุญมากมาย ขึ้นอยู่กับ

๑. วัดภูพานั้นบริสุทธิ์ ได้มาโดยสุจริต และไม่ผิดวินัยสงฆ์ไม่ผิด
กาลเวลา

๒. เจตนาในการทำบุญบริสุทธิ์ ไม่ใช่ทำเอาหน้าหรือตัดรำคาญ

๓. บุคคลบริสุทธิ์ คือ ผู้ทำทานมีศีลบริสุทธิ์ ภิกษุมีศีลบริสุทธิ์ถ้าภิกษุ
ไม่มีศีลบริสุทธิ์ ไม่ปฏิบัติตัวตามพระธรรมวินัย อันนี้บุญที่ได้รับจะมีน้อยนิด
น้อยกว่าเอาเงินให้ขอทานอีก เพราะภิกษุที่ไม่ปฏิบัติตัวตามพระธรรมวินัย แล้วยัง
ดำรงตนเป็นภิกษุ นั่นคือผู้ลวงโลกและบ่อนทำลายศาสนา คำสอนของพระพุทธเจ้า
ให้เสื่อมไปจากจิตใจของพุทธศาสนิกชน ด้วยการปฏิบัติของตนในคราบของภิกษุ
นั้น ก็เท่ากับสนับสนุนผู้ทำลายศาสนาของพระพุทธองค์ แล้วทำไม่ว่าเอาเงินให้
ขอทานยังได้บุญมากกว่า ก็เพราะขอทานก็คือคนที่แสดงสภาพที่ลำบากยากแค้น

จนต้องขอทานจริง ไม่ได้โกหก หลอกหลวงเรา (ยกเว้นพวกแกล้งทำพิการมา หลอกหลวงขอทานเป็นอาชีพนะครับ)

การตอบแทนพระคุณพ่อแม่ที่ดีที่สุด คือ “การให้ธรรมะกับพ่อแม่ เป็น การทดแทนพระคุณสูงสุด” เราต้องหาวิธีการให้ธรรมะให้เหมาะ เพราะคนแก่มัก มองว่าเราเป็นเด็ก จะมาสอนธรรมะให้คนแก่มันจะมากไปแล้ว ข้าเลี้ยงเอ็งสอน เอ็งมา หนอยแน่ะ! พอโตขึ้นมาฉันสอนธรรมะให้พ่อแม่ฟัง ทำอย่างนั้นไม่ได้ นะครับ ต้องใช้วิธีหาหนังสือธรรมะที่พ่อแม่สนใจมาให้อ่าน (หมายถึงพ่อแม่ชอบ อ่านนะ) แล้วหนังสือนั้นต้องไม่เกินภูมิปัญญาที่ท่านมี ถ้าพ่อแม่รู้แค่ทำบุญใส่ บาตร ทอดกฐิน ฝังลูกนิมิต เราก็หาหนังสือพวกกฏแห่งกรรมมาทิ้งไว้ให้อ่าน อย่าไปเอาประเภทธรรมะสูงๆ เกี่ยวกับวิปัสสนา หรือพระไตรปิฎกมาให้อ่านมัน เลยหัว ยังอีกเดี๋ยวนี VCD, DVD เสียงบรรยายธรรมที่เหมาะสมกับภูมิธรรมทาน เยอะครับ แต่ต้องเปิดดูตามอินเทอร์เน็ตจะพบที่เขาทำขายก็มีมาก เช่น วัดต้นสน จังหวัดอ่างทอง วัดท่าซุง จังหวัดอุทัยธานี วัดมหาธาตุ กรุงเทพฯ คงมีอีกมาก หลายวัดจัดธรรมะไว้บริการประชาชนในรูปของหนังสือและแผ่น CD

บางอย่างที่ลูกหามาให้พ่อแม่แล้วไม่เกิดบุญ ก็มีนะครับ เช่น

๑. ไปหาการละเล่น มาให้พ่อแม่ดูอันนี้เป็นการสร้างกิเลสแต่ถ้าท่าน ชอบดูก็หา VCD ลิเกมาให้ท่านดูสบายใจได้ บุญไม่มีก็ช่าง

๒. หาสุรา เบียร์ มาให้พ่อแม่กินอันนี้ผิดศีลข้อ 5

๓. เอาสัตว์เป็นๆ มาจิ้งไว้ให้พ่อแม่ทำอาหาร

๔. หาอิเหนาเห่าๆ มาให้พ่อ

๕. หาปิ่นไว้ให้พ่อยิงขโมย

ที่นี้กลับมาเรื่องการอุทิศบุญช่วยพ่อแม่เรา ถ้าพ่อแม่เสียชีวิตแล้ว เรา สามารถอุทิศบุญตรงถึงท่านเลย โดยบุญจากการทำทานให้คิดให้พ่อแม่ตอนวัตถุดิบ

ทานหลุดจากมือให้คิดอุทิศทันที หรือบุญจากการเบิกบุญ นี่คือลูกที่ไม่ได้ปฏิบัติ
ธรรมสามารถทำได้ ถ้าลูกเป็นผู้รักษาศีล ปฏิบัติภาวนาก็สามารถอุทิศบุญใหญ่ให้
พ่อแม่ได้มหาศาลยิ่งกว่าบุญชั้นทานอีก

ถึงตรงนี้ขอย้ำสักหน่อย ถ้าเราสอนลูกเราให้รู้จักทาน ศีล ภาวนา
ตั้งแต่เด็กๆ เราทำให้ลูกรู้จักตัวอย่างด้วยนะ จากเด็กจนถึง ๑๐ ขวบจะเป็นช่วงที่
เด็กจำไว้ในจิตได้สำนึกตลอดชีวิต เพราะเด็กคือผ้าขาว พ่อแม่จะระบายสีไหนก็จง
บรรจงสร้างสรรค์เอาเอง ถ้าลูกรู้จักทาน ศีล ภาวนา เขาต้องเป็นคนดีของสังคม
ละ และที่สำคัญเมื่อเราผู้เป็นพ่อแม่ ลื่นจากโลกนี้ไปแล้ว ลูกเราจะอุทิศบุญให้เรา
ได้อีกอย่างมากมาย พ่อแม่ทั้งหลายลองทำดูซิครับ

ถ้าพ่อแม่ยังมีชีวิตอยู่ละอุทิศบุญให้พ่อแม่อย่างไร อ้อ! ง่ายมากขอแยก
เป็นข้อให้เลยนะครับ

๑. พ่อแม่เรายังไม่ต้องอุทิศบุญให้ท่าน เพราะเป็นมนุษย์ไม่ใช่วิญญาณยัง
รับบุญไม่ได้
๒. อุทิศบุญให้เทวดา ยักษ์ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ นาคและทุกวิญญาณที่
รักษาพ่อแม่ เพื่อจะได้มีพลังดูแลคุ้มครองพ่อแม่เรา
๓. อุทิศบุญให้พระภูมิเจ้าที่ ผู้ที่สถิตย์อยู่ในบ้าน เช่น นางไม้ ผู้ที่สถิตย์
อยู่ตามสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เช่นพระเครื่อง หรือใช้คำว่าทุกวิญญาณที่สถิตย์อยู่
ที่บ้านพ่อแม่ ช่วยดูแลพ่อแม่ข้าด้วย
๔. อุทิศให้นายเวรที่มาถึงตัวพ่อแม่ข้า และผู้ที่ทำให้พ่อแม่ข้าป่วย
๕. อุทิศให้เชื้อโรคในร่างกายพ่อแม่ การเจ็บป่วยจะน้อยลงได้
๖. อุทิศให้นายเวรทั้งหมดของพ่อแม่
๗. อุทิศให้ผู้ช่วยรักษาอาการป่วยของพ่อแม่
๘. อุทิศให้ญาติพี่น้องของพ่อแม่ในโลกวิญญาณ

๕. ขอบุญของข้าลงมาเปลี่ยนเป็นร่างพ่อแม่ พร้อมคาบส่งให้นายเวรของ
พ่อแม่ที่ต้องการ

ข้อ ๕ นี้แปลกใหม่ครับ! ผมยังไม่ได้เขียนวิธีการแปลงบุญเป็นร่างให้นายเวร แต่ผมเองใช้มานานแล้ว ขออธิบายตรงนี้ก็แล้วกัน ผมได้ดู VCD ของหลวงพ่อเกษม วัดป่าสามแยก อำเภอหน้าหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ท่านได้พูดถึงการแปลงบุญเป็นร่างของเราให้นายเวรที่แค้นเรามากอยากฆ่าเรา พออธิษฐานเบิกบุญลงมาเป็นร่างเรา จะเกิดเป็นร่างเราจำนวนมากไปให้นายเวรของเราฆ่าๆๆๆ จนพอใจ เขาจะหายแค้นเปลี่ยนเป็นรับบุญจากเราแล้วโหสิกรรมแก่เรา ผมมาคิดดูน่าจะดีนะเลยลองพิสูจน์ คือผมอธิษฐานเบิกบุญของผมมาเป็นร่างพ่อแม่ผมให้นายเวรที่แค้นพ่อแม่ผมแล้วลองให้พวกผมตามพิสูจน์ดูปรากฏว่าเกิดเป็นร่างพ่อแม่ผมจำนวนมาก และถูกนายเวรที่แค้นทำร้ายร่างบุญนั้นจนตายไปมากมาย ลองติดต่อกับนายเวรของพ่อแม่ดูว่าพอใจหรือยัง เขาบอกว่ายังเอาไปอีก ขอคาบขอเพียงด้วยจะสับให้ละเลย ตกลงผมจึงต้องแปลงผลบุญเป็นร่างให้พร้อมคาบพร้อมเพียงให้ทุกวันเลย แปลกดีนะครับแต่ก็ไม่เสียหายอะไรเราเบิกจากบุญของเราเองใครจะนำไปลองทำหรือประยุกต์ใช้ก็ได้ล่ะครับไม่สงวนสิทธิ์

ที่นี้ลูกเรา สามภรรยา และบุคคลที่เรารักละ ก็ใช้วิธีนี้แหละครับที่เขียนไว้ ๕ ข้อนี้แหละ นำมาประยุกต์ส่งบุญให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเราได้ทั้งนั้น ผมเองทำทุกวันเลย เมียผมทำอาชีพค้าขายครับ ผมก็ต้องเพิ่มเติมอีกหน่อยคือ

- อุทิศบุญให้ผู้ช่วยหาลูกค้าให้
- อุทิศบุญให้เทวดาและวิญญาณที่รักษาลูกค้าของเมียทุกคน (เพื่อเขาจะได้คลายให้มาตัดผ้ากับเมียผมอีก)

ส่วนลูกผม ยังเรียนอยู่มัธยม และรู้เรื่องอุทิศบุญดีแล้วก็ตามผมเป็นพ่อก็ต้องเติมบุญให้อีก ดังนี้

- อุทิศบุญให้ผู้ติดตามดูแลคุ้มครองลูกทั้งที่บ้านและโรงเรียน
- อุทิศบุญให้ผู้คนคลใจให้ลูกผมประพฤติตัวไม่เสียหาย
- อุทิศบุญให้ทุกวิญญาณที่โรงเรียนของลูก
- อุทิศบุญให้เทวดาและวิญญาณที่รักษารูของลูกสาว

ผมเองทำอย่างนี้จากการคิดประยุกต์วิชาอุทิศบุญเอาเอง ส่วนใครจะนำไปประยุกต์ใช้อย่างไรก็พิจารณาเอาเองครับ

๑๗.การรักษาโรคด้วยบุญ

คนเราเจ็บป่วยเป็นเรื่องธรรมดา แต่ถ้าการเจ็บป่วยนั้นเรื้อรังรักษาหายยากเป็นๆ หายๆ มีทั้งเกิดจากได้รับเชื้อโรคเข้าไปหรือการเจ็บป่วยจากอวัยวะภายในบกพร่อง เท่าที่เคยช่วยตรวจสอบดูปรากฏว่าพบสัมภเวสีชายหรือหญิงเป็นนายเวรมากระทำ โดยการนำเชื้อโรคเข้าไปใส่ในตัวคนให้ป่วย หรือเข้าไปกดประสาทให้เป็นอัมพฤกษ์ อัมพาต สารพัดที่จะพบ เมื่อผมพบผมจะเอาบุญให้เขาก่อนให้เขาสบายใจอารมณ์ดี แล้วขอเจรจาต่อรอง ส่วนใหญ่จะสำเร็จ คือเขาเองก็อยากไปสู่ภพภูมิที่ดีกว่าสัมภเวสี โดยขอบุญสังฆทานและบุญภาวนาเป็นส่วนมาก ดังนั้นถ้าท่านผู้อ่านหรือญาติพี่น้องท่านป่วยเรื้อรังอยู่ก็ลองทำดูซิครับ ไม่เสียหายอะไร เราอุทิศบุญให้นายเวรที่ทำให้ป่วยกับเชื้อโรคที่ทำให้ป่วย บ่อยๆ อาการป่วยจะดีขึ้นรวดเร็วมาก แต่การรักษาทางแพทย์ก็ต้องรักษาต่อไปนะครับ เรียกว่าใช้ช่วยกัน ๒ ทางเลย ไว้ดี

มีนายเวรบางเจ้า ติดต่อขอโหลิกรรมด้วยบุญ ขอยังไงก็ไม่ยอมไม่รับเพราะแค้นมาก ไม่ต้องมาขอร้อง จะทำให้ป่วยจนตาย ถ้าไม่ยอมจริงๆ เราก็

หมดสิทธิ์ต่อรอง แต่เราก็สอนคนป่วยให้เขาเข้าใจว่านี่เป็นกรรมไปทำเขาไว้หนัก
หนาสาหัสมาก ให้ทำอย่างนี้ คือให้ผู้ป่วยถือให้บุญบ่อยๆ โดยอธิษฐานว่า

“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรดคลบบันดาลให้
บุญขอข้าพเจ้าลงมาส่งให้กับนายเวรและเชื้อโรคที่ทำให้ข้าพเจ้าป่วย”

“ข้าพเจ้าขอโหสิกรรมไม่คิดจองเวรกับท่าน ส่วนท่านยังคิด
จองเวรกับข้าพเจ้าก็แล้วแต่ท่านเถิด ข้าพเจ้าจะขออุทิศบุญให้ท่านทุกวัน”

วิธีนี้เรียกว่าตั้งอุทิศบุญให้จิตใจอ่อน เมื่อนายเวรพอใจนำเชื้อโรคออก
จากร่างกายเรา กายเนื้อของเราก็รักษาด้วยยา จะหายเร็ว

แต่ใช้ว่าจะใช้ได้ผล ๑๐๐% ก็หาไม่ นายเวรที่แค้นเล่นงานเสียจนตาย
เลยก็มี มันเป็นสิทธิ์ของเขาที่จะกระทำจนสมกับความแค้น ก็ต้องขอให้ผู้ป่วยก้ม
หน้ารับกรรม คือดอโหสิกรรมเป็นอภัยทานให้เกิดบุญเถิด

คนธรรมดา